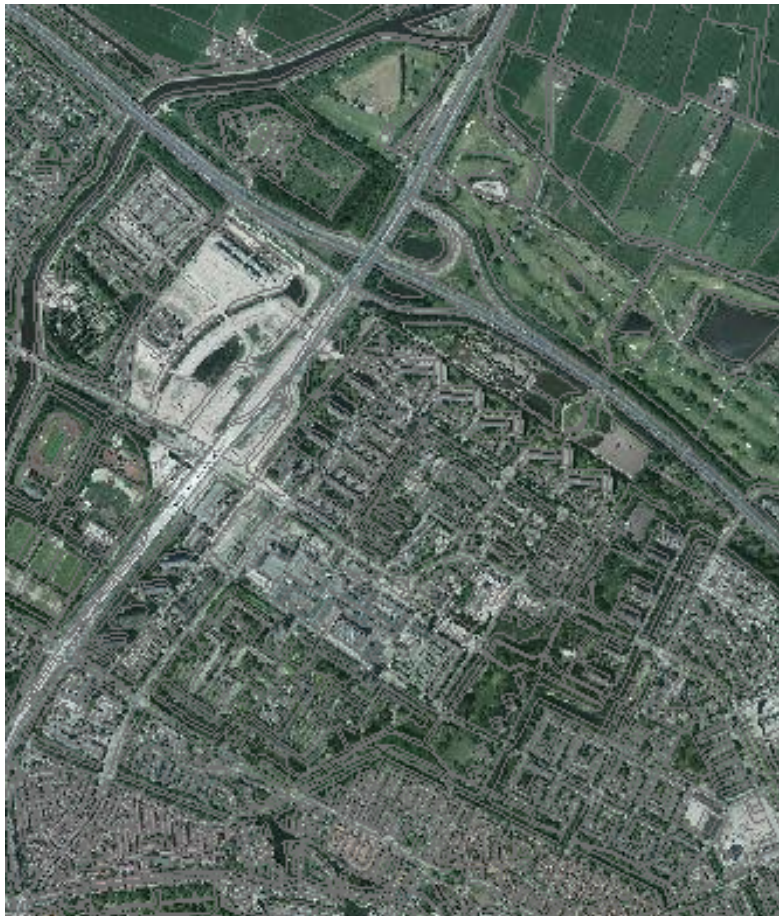

Buikslotermeer II

Inhoudsopgave

Toelichting		5
Hoofdstuk1	Inleiding	7
1.1	Aanleiding	7
1.2	Ligging en begrenzing plangebied	7
1.3	Doelstelling	8
1.4	Vigerende bestemmingsplannen	8
1.5	Bevoegdheden	8
1.6	Leeswijzer	8
Hoofdstuk2	Beschrijving van het plangebied	11
2.1	Ontstaansgeschiedenis	11
2.2	Ruimtelijke opbouw	13
2.3	Functionele opbouw	15
Hoofdstuk3	Beleidskader	17
3.1	Europees beleid	17
3.2	Rijksbeleid	17
3.3	Provinciaal beleid	19
3.4	Regionaal beleid	20
3.5	Gemeentelijk beleid	22
3.6	Stadsdeelbeleid	27
Hoofdstuk4	Planuitgangspunten	31
4.1	Inleiding	31
4.2	Planuitgangspunten	31
4.3	Ontwikkelingen	33
Hoofdstuk5	Omgevingsaspecten	35
5.1	Archeologie en cultuurhistorie	35
5.2	Bodemkwaliteit	40
5.3	Externe veiligheid	41
5.4	Geluid	45
5.5	Luchthavenindelingbesluit Schiphol	48
5.6	Luchtkwaliteit	49
5.7	Milieu-effectrapportage	50
5.8	Milieu-zonering	51
5.9	Natuur en Landschap	52
5.10	Verkeer en parkeren	54
5.11	Water	55
Hoofdstuk6	Juridische planbeschrijving	61
6.1	Algemeen	61
6.2	Artikelsgewijze toelichting	61
Hoofdstuk7	Uitvoerbaarheid	67
7.1	Economische uitvoerbaarheid	67
7.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	67
7.3	Handhaving	68

Bijlagen

Bijlage 1	Nota inspraak en overleg
Bijlage 2	Archeologisch onderzoek Buikslotermeer II
Bijlage 3	Cultuurhistorische verkenning en analyse Buikslotermeer II
Bijlage 4	Natuurtoets Buikslotermeer II
Bijlage 5	Advies brandweer Amsterdam - Amstelland
Bijlage 6	TAC advies

Toelichting

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

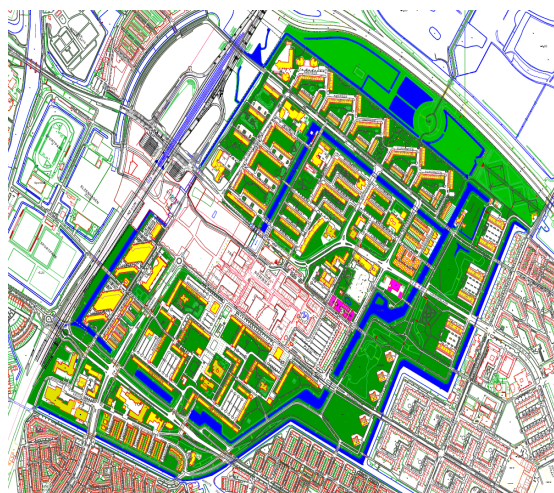
Voor u ligt het bestemmingsplan Buikslotermeer II. Dit bestemmingsplan geeft concrete invulling aan het ruimtelijke beleid voor dit gedeelte van het stadsdeel Noord in de gemeente Amsterdam. Het geeft aan op welke gronden welke functies toegestaan zijn en hoe deze gronden bebouwd mogen worden. Om een aantal redenen is het gewenst en zelfs noodzakelijk een nieuw bestemmingsplan voor het plangebied Buikslotermeer op te stellen, namelijk:

- een deel van de geldende bestemmingsplannen is ouder dan tien jaar en moet, conform de Wet ruimtelijke ordening (Wro), worden geactualiseerd;
- diverse bouwplannen zijn gerealiseerd met diverse afwijkingsprocedures, die in een passende bestemmingsregeling moeten worden opgenomen;
- voor een goede toetsing van aanvragen voor een omgevingsvergunning is er behoefte aan een actueel bestemmingsplan voor Buikslotermeer.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied omvat een deel van het noordelijk bebouwde gedeelte van stadsdeel Noord. Het plangebied wordt globaal als volgt begrensd:

- noorden: door de binnenzijde van het talud van de Ringweg A10;
- oosten: door het Baanackerspark en de Buikslotermeerdijk;
- zuiden: door de Waddendijk;
- westen: door de Nieuwe Leeuwarderweg.

ligging en begrenzing van het plangebied

Het winkelcentrum Boven 't Y valt buiten de reikwijdte van dit bestemmingsplan.

1.3 Doelstelling

Gelet op de huidige wet- en regelgeving is het noodzakelijk een bestemmingsplan in procedure te brengen dat voorziet in een goede eigentijdse planologische en juridische regeling voor het gebied. De doelstelling is dat dit bestemmingsplan beoogt hierin te voorzien.

Het nieuwe bestemmingsplan Buikslotermeer II is in hoofdzaak een conserverend bestemmingsplan. Uitgangspunt daarbij is datgene positief te bestemmen wat onherroepelijk is vergund, en voor het overige de bestaande situatie vast te leggen en de ontwikkelingsruimte op te nemen zoals die in de vigerende plannen is neergelegd.

Het bestemmingsplan Buikslotermeer II zal de komende tien jaar het toetsingskader zijn voor het verlenen van omgevingsvergunningen.

1.4 Vigerende bestemmingsplannen

Voor het plangebied van het bestemmingsplan Buikslotermeer II zijn nu twee bestemmingsplannen van kracht.

In onderstaande tabel zijn de nu vigerende (geldende) bestemmingsplannen aangegeven.

vigerende bestemmingsplannen	datum van vaststelling
bestemmingsplan Rijksweg nr. 10 Buikslotermeer-Nieuwendam	21 juni 1979
bestemmingsplan Buikslotermeer	25 maart 1998
Algemeen Uitbreidingsplan partiële herziening van het noordelijk gedeelte	26 november 1958

Het bestemmingsplan Buikslotermeer II vervangt de bovengenoemde bestemmingsplannen voor de gronden die binnen de grens van dit bestemmingsplan gelegen zijn.

1.5 Bevoegdheden

De Gemeenteraad heeft bij besluit van 26 januari 1994, no. 34, de Verordening op de Stadsdelen vastgesteld. Bij deze verordening is onder meer de bevoegdheid tot het vaststellen van bestemmingsplannen aan de stadsdelen overgedragen. Dit bestemmingsplan is daarom opgesteld onder verantwoordelijkheid van de deelraad van stadsdeel Noord.

1.6 Leeswijzer

De toelichting van dit bestemmingsplan bestaat uit 7 hoofdstukken. Hier wordt in het kort de inhoud van deze hoofdstukken beschreven.

Na dit eerste inleidende hoofdstuk volgt in hoofdstuk 2 een beschrijving van het plangebied. Er wordt onder andere ingegaan op de ontstaansgeschiedenis als ook wordt de ruimtelijke en functionele opbouw van het plangebied beschreven.

In hoofdstuk 3 volgt een beschrijving van het relevante ruimtelijk beleid van Europa, het Rijk, de provincie

Noord-Holland, de regio, de gemeente Amsterdam en het stadsdeel Noord. Hierna worden in hoofdstuk 4 de uitgangspunten voor het plangebied uiteengezet.

In hoofdstuk 5 worden sectorale onderwerpen nader toegelicht door een uitleg te geven van een aantal omgevingsaspecten, waaronder luchtkwaliteit, geluidshinder, water, archeologie en ecologie in relatie tot de eigenschappen van het plangebied, de randvoorwaarden die volgen uit de omgevingsaspecten en de geformuleerde uitgangspunten voor het bestemmingsplan.

Hoofdstuk 6 geeft een directe toelichting op de planopzet van het bestemmingsplan. Ten slotte wordt in hoofdstuk 7 ingegaan op de uitvoerbaarheid. Hierbij wordt onder meer aandacht besteed aan hoe burgers, instanties en andere belanghebbenden bij de totstandkoming van het plan zijn betrokken.

Hoofdstuk 2 Beschrijving van het plangebied

2.1 Ontstaansgeschiedenis

Drooglegging van het Buikslotermeer

Het plangebied ligt in het voormalige Buikslotermeer dat in 1627 is drooggemalen en ingepolderd samen met twee andere Waterlandse meren, het Belmer- en Broekermeer. Waarschijnlijk was het meer ongeveer 340 hectare groot en 3 à 4 meter diep. Dergelijke meren zijn ontstaan doordat veengrond steeds verder afkalfde, vooral na zware stormen werden soms hele stukken land weggeslagen.

Na de drooglegging werd de Buikslotermeerpolder gebruikt voor weidegrond. Boeren vestigden zich aan de Buikslotermeerdijk en verder waren er grote boerenhoeven met namen als 'Vredelust', 'Boerelust', 'Herteveld' en 'Elsenhage' (gelegen bij het huidige sportpark 'Elzenhage'). Deze agrarische functie heeft de polder tot de jaren zestig behouden.

de hoeve Vredelust in de jaren zestig, voorafgaand aan de sloop

De Buikslotermeerpolder

Rond de polder werd een ringsloot aangelegd waarvan het westelijk deel in 1824 onderdeel werd van het Noordhollandsch Kanaal. Een jaar later bezweek de dijk bij Durgerdam en kwamen Waterland en de Buikslotermeer tot aan de dakgoten onder water te staan. De laatste keer dat de polder overstromde was in 1916.

Nog altijd watert de polder af op het Waterlandsboezemsysteem via het Noordhollandsch Kanaal. Waterpeil in het kanaal is -1,56 m NAP. In de polder varieert dit tot -4,8 tot -5,2 m onder NAP. Maaiveldhoogte varieert van -3,5 tot -4,5 m NAP.

in nieuwe woningen, scholen, een bibliotheek en theater, uitbreiding van het winkelcentrum en de aanleg van de halte Noord aan de Noord/Zuidlijn. Dit deel van de Buikslotermeer valt buiten dit bestemmingsplan.

2.2 Ruimtelijke opbouw

2.2.1 Algemeen

Buikslotermeer ligt centraal in Noord. De wijk reikt in het Noorden tot net buiten de A10. Dit deel, Landelijk Noord genoemd, valt echter buiten dit bestemmingsplan. Verder wordt de wijk begrensd door o.a. het Noordhollandsch Kanaal, de Waddendijk en het Baanakkerspark. De wijk is opgebouwd met ruime groenvoorzieningen (zie verder paragraaf 2.2.4).

2.2.2 Deelgebieden

Het plangebied is op te delen in drie deelgebieden. De indeling van deze gebieden is gebaseerd op historische, functionele en ruimtelijke kenmerken van de diverse gebieden, waaronder functies, ontwerp, wegenstructuur en bebouwingsdichtheid. Vooral de wegenstructuur is doorslaggevend geweest. Het gebied ten noorden van de ringweg A10 dat historisch gezien tot de Buikslotermeer behoort, maakt geen onderdeel uit van dit bestemmingsplan. Dit geldt eveneens voor de gebieden ten westen van de Nieuwe Leeuwarderweg.

De deelgebieden die onderscheiden kunnen worden zijn de volgende:

1. *Nieuwendam-Noordwest*

Tussen 1960 en 1974 is Nieuwendam Noordwest gerealiseerd met koop- en huurwoningen en opvallend veel andere functies. Aan het begin van de H. Cleyndertweg kwam een studentenflat met een klein theater. Daarachter verrezen flatgebouwen, van afstand herkenbaar aan de witte balkonhekken met daaronder een rode stenen rand. Aan het einde van de H. Cleyndertweg werd het Korthagenhuis gebouwd, een toen nog katholiek verzorgingshuis voor ouderen. Aan de andere kant van de IJdoomlaan konden senioren terecht in het Willem Drees Huis (tegenwoordig Het (Nieuwe) Schouw) en De Kimme.

De noordelijke zijde van Nieuwendam Noordwest bestaat uit koopflats, die herkenbaar zijn aan het sierbeton. Daarvoor staan gestapelde laagbouw en drive-in woningen.

Het middengebied van Nieuwendam Noordwest bestaat uit etagewoningen in vier bouwlagen. Aan de oostelijke grens ligt de Bosplaat, met laagbouw en een zogenaamd 'kashba-buurtje'.

Aan de knik van de IJdoomlaan stond één van de allereerste studentenflats van Nederland: de Zilverberg. Door de grootschalige opzet en de slechte kwaliteit van het gebouw, was het al gauw niet meer aantrekkelijk voor studenten die op zoek waren naar huisvesting in Amsterdam. Eind jaren tachtig werd de Zilverberg afgebroken. In 1990 verrees op deze plaats het appartementencomplex Hildsvan.

Aan de zijde van de ringweg is het park gelegen dat als een lange stook langs de wijk trekt. In dit park staat de "kabouterberg" met het kunstwerk "observatorium" (een soort sterrenstelsel). Het parkgebied heeft een bovenwijkse functie, in die zin dat bewoners uit heel Noord hier graag met hun honden vertoeven. Tot slot is in het park ook nog een openbare tennisbaan gevestigd.

Er is een aantal buurtwinkeltjes op de J. Drijverweg, maar de buurt maakt veel gebruik van het nabijgelegen winkelcentrum Boven 't Y.

In Nieuwendam Noordwest Zuid is het corporatiebezit het grootst.

2. *Het Breed*

Het Breed in Amsterdam-Noord is een bijzonder wooncomplex, ontworpen door architect Frans van

Gool, waardoor het al gauw bekend stond als 'Plan Van Gool'. Het complex werd tussen 1962 en 1968 gerealiseerd en bestaat uit 1170 woningen, verdeeld over elf blokken met vijf woonlagen. Veertig jaar na de oplevering krijgt Het Breed een opknapbeurt.

Uitgangspunt voor Van Gool was een grote tuin met daarin een evenwichtige compositie van hoogbouw. Het ensemble wordt gevormd door flats van vijf lagen hoog die losjes door het gebied kronkelen. De gevels zijn van glas, ingekaderd door slanke betonnen kolommen. De woningen worden ontsloten door galerijen op de begane grond en de derde verdieping. De afzonderlijke bouwblokken zijn met elkaar verbonden door luchtbruggen die doen denken aan de toegangsslurven voor vliegtuigen op Schiphol, ook een project van Van Gool. Samen met de gebolde balkonbalustrades 'versieren' zij het complex en geven het zijn karakteristieke herkenbaarheid. Met het project omarmde Van Gool herhaling en anonimiteit als kwaliteiten die horen bij het wonen in een stedelijke omgeving.

3. *Loenermark*

De flats aan de Loenermark zijn herkenbaar aan de knik in de bouwblokken, waardoor ze in de volksmond ook wel de 'bananenflats' heten. In deze buurt wonen relatief veel ouderen. Het verpleeghuis De Die is hier gevestigd.

4. *De Kleine Rode Kruisbuurt*

In deze buurt zijn veel koopwoningen. Verder bevindt zich hier een concentratie van scholen voor voorgezet onderwijs.

2.2.3 **Wegenstructuur**

Typerend voor de structuur van het plangebied is de verhoogde aanleg van alle doorgaande wegen die de polder doorkruisen. Centraal in het gebied ligt het Buikslotermeerplein. Daaromheen liggen woongebieden die ontsloten zijn via een hiërarchisch wegenstelsel. Het Buikslotermeer- en het Olaf Palmeplein worden ontsloten door de IJdoornlaan en de Waddenweg. Met de Werengouw worden beide pleinen met de rest van Noord verbonden. De Nieuwe Leeuwarderweg en de ringweg A10 zorgen voor een goede regionale bereikbaarheid. Samen met de Nieuwe Purmerweg zijn dit de belangrijkste wegen in het plangebied.

2.2.4 Groen- en waterstructuren

De directe woonomgeving is ruim voorzien van openbaar groen met speelplekken voor jonge kinderen. In de buurtdelen met hoogbouw en middelhoogbouw zijn in de oorspronkelijke plannen geen individuele tuinen aanwezig. Vaak zijn op de begane grond geen woningen aanwezig. Er zijn echter complexen waar wel op de begane grond wordt gewoond. Veel bewoners hebben in de afgelopen jaren verzoeken ingediend voor de aanleg van een tuintje. Aan deze verzoeken is zoveel mogelijk meegewerkt.

Het Buikslotermeerpark is in 2011 vernieuwd. Het beschikt nu over extra waterpartijen, zodat het park een buffer heeft die zorgt dat bezoekers droge voeten houden. Daarnaast is door de aanleg van rietplanten de waterkwaliteit verbeterd. Ook zijn er ecologische en recreatieve aanvullingen, zoals een ijsvogelwand, een wateroversteek met stapstenen en een klein trainingsgebied voor honden. In de Structuurvisie Amsterdam 2040 is het Buikslotermeerpark aangeduid als *struingebied*. Dit betekent dat het gebied uitsluitend mag worden gebruikt voor natuurdoeleinden en de beleving van natuur. In de planregels zijn wat betreft bouwmogelijkheden alleen bouwwerken, geen gebouwen ten dienste van de bestemming mogelijk gemaakt. Het Baanackerspark is eveneens onderdeel van de Hoofdgroenstructuur en heeft naast een ecologische een belangrijke recreatieve functie voor de Buikslotermeer. In de Structuurvisie is het gebied dan ook aangeduid als *groentype stadspark*.

Bijzondere groenelementen zijn verder de dijk langs de Ringsloot, de singel langs de Van Heekweg, de groenstrook tussen Het Breed en de Nieuwe Purmerweg en de heemtuin bij Het Schouw.

De Ringsloot aan de zuidzijde en langs tuindorp Nieuwendam is nog een deel van de oorspronkelijke ringsloot rond de Buikslotermeerpolder. Op de grens met Nieuwendam-Noord heeft deze ringsloot plaats gemaakt voor een gegraven singel.

Het oppervlaktewater wordt gebruikt als viswater en in mindere mate als vaarwater, maar van grootschalige watergebonden recreatie binnen de Buikslotermeer is geen sprake. Er is geen schaatsroute aanwezig.

2.3 Functionele opbouw

2.3.1 Algemeen

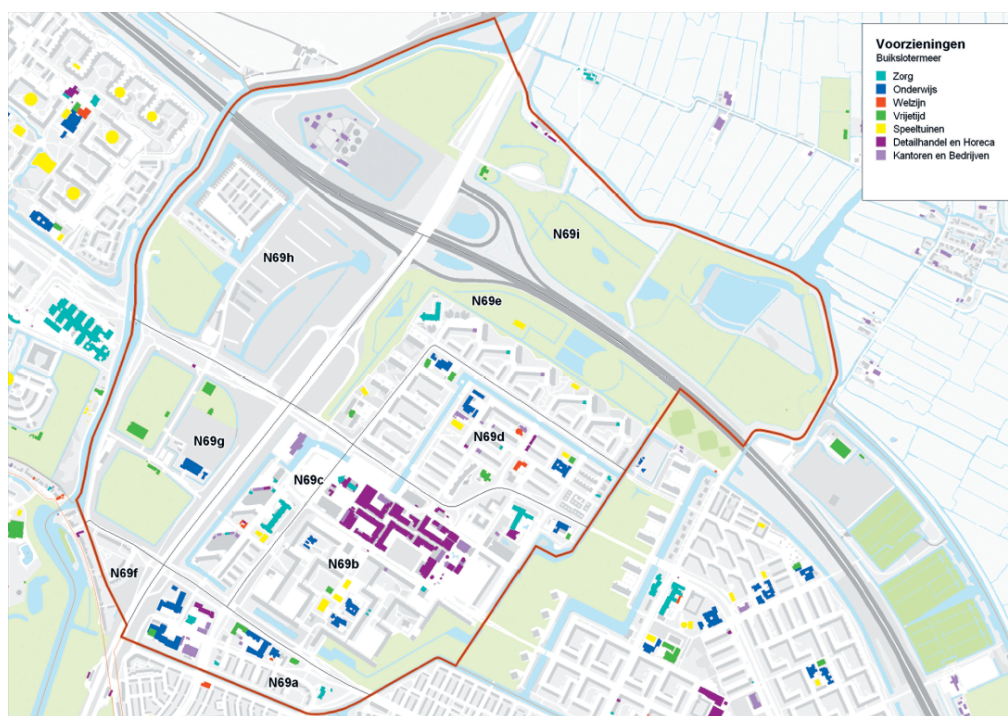
De functionele opbouw van het plangebied wordt vooral bepaald door de aanwezigheid van de woonfunctie. Echter ook andere functies komen in het plangebied terug. Deze functies, zoals maatschappelijke voorzieningen, sport- en recreatievoorzieningen, groenvoorzieningen, maar ook wegen en fietspaden bepalen naast de woonfunctie de functionele opbouw van het plangebied.

2.3.2 Bedrijvigheid en voorzieningen

In het plangebied bevindt zich een aantal voorzieningen. Er kan onderscheid worden gemaakt in voorzieningen op het gebied van detailhandel, horeca, medische, onderwijs, welzijn, sport- en recreatie.

De meeste bedrijvigheid in Buikslotermeer is geconcentreerd in het centrumgebied aan het Buikslotermeer- en Olaf Palmeplein. Hier zijn naast horeca bijna honderd winkels gevestigd in dagelijkse en niet-dagelijkse levensmiddelen. Dit deel van de Buikslotermeer valt echter buiten dit bestemmingsplan.

In het plangebied bevinden zich twee verzorgingshuizen: De Die en Het Schouw. Verder zijn er huisartsenpraktijken gevestigd en enkele fysiotherapeutische praktijken. Het plangebied telt veel basisscholen. Scholen voor voortgezet onderwijs liggen geconcentreerd rond de Rode Kruisstraat. Verspreid door het plangebied liggen speelmogelijkheden voor kinderen. In de noordoosthoek van het plangebied bevinden zich schoolwerktuinen.

voorzieningenkaart

2.3.3 Verkeersfuncties

Openbaar vervoer en fiets

Het Buikslotermeerplein en Olaf Palmeplein zijn bereikbaar met een groot aantal streek- en stadslijnen (30, 31, 32, 33, 34, 37, 38, 230, 363). Het stadsvervoer heeft ten doel het stedelijk gebied in Noord te ontsluiten en aan te sluiten op de landelijke en (inter)lokale openbaar-vervoervoorzieningen ten zuiden van het IJ (Centraal Station, Amstelstation). Door de komst van de Noord/Zuidlijn zal het metrostation Buikslotermeerplein de functie van regionaal openbaarvervoerspunt gaan vervullen. Binnen Noord wordt rekening gehouden met een oostelijke aftakking ter hoogte van het Buikslotermeerplein.

In het plangebied zijn geen speciale fietsvoorzieningen aanwezig. Op de doorgaande wegen bevinden zich vrijliggende fietspaden.

Hoofdstuk 3 Beleidskader

Het beleidskader vormt een basis voor de uitgangspunten voor het bestemmingsplan die in hoofdstuk 4 worden beschreven. Het beleidskader is gebaseerd op beleid dat door Europa, het Rijk, de provincie Noord-Holland, de gemeente Amsterdam en het stadsdeel Noord is geformuleerd.

3.1 Europees beleid

3.1.1 Europese Kaderrichtlijn Water

De Europese Kaderrichtlijn Water heeft tot doel landoppervlaktewater, overgangswater, kustwateren en grondwater te beschermen om:

- van water afhankelijke ecosystemen in stand te houden en te verbeteren;
- de beschikbaarheid van water veilig te stellen en het duurzaam gebruik te bevorderen;
- het aquatische milieu in stand te houden en te verbeteren door het voorkomen van verontreiniging;
- de gevolgen van overstroming en droogte te beperken.

Deze Europese Kaderrichtlijn Water moet onderdeel zijn van het gemeentelijk beleid en derhalve ook van het ruimtelijk beleid. In dit verband wordt verwezen naar het Nationaal Bestuursakkoord Water, dat op 25 juni 2008 onder in verband met de implementatie van deze richtlijn is geactualiseerd. In dit akkoord zijn de inspanningen beschreven om de waterhuishouding tegen de achtergrond van de richtlijn en de nieuwe klimaatscenario's op orde te brengen en te houden.

Het bestemmingsplan is in overeenstemming met dit beleid opgesteld.

3.1.2 Europees Verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed (herzien) - Valletta, 16 januari 1992 (Verdrag van Malta)

Dit is een verdrag van de Raad van Europa. Het Verdrag van Malta geeft aan dat archeologische vindplaatsen in de bodem behouden moeten blijven (behoud in situ) door het nemen van planologische maatregelen. Ontwikkelaars, planologen, stedenbouwkundigen en archeologen zullen in de plannen die zij ontwikkelen de archeologische waarden in de bodem moeten ontzien. De overheid dient ervoor zorg te dragen dat archeologische vindplaatsen op kaarten worden aangegeven, zodat ze zichtbaar zijn en er bij het opstellen van bouwplannen en ruimtelijke-orderingsplannen rekening mee kan worden gehouden. Is behoud in situ niet mogelijk, dan zullen de vindplaatsen door middel van een archeologische opgraving moeten worden veiliggesteld (behoud ex situ). Ten aanzien van de financiering geldt het principe van 'de verstoorder betaalt', wat betekent dat degene die het initiatief neemt tot een bodemversturende activiteit de kosten van archeologisch (voor)onderzoek dient te vergoeden. Tevens dient de verstoorder tijd beschikbaar te stellen voor een (voor)onderzoek. Het bestemmingsplan is in overeenstemming met dit beleid opgesteld.

3.2 Rijksbeleid

3.2.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (vastgesteld op 13 maart 2012) schetst het Rijk ambities tot 2040 en de ruimtelijke doelen, belangen en opgaven tot 2028. De ontwerp SVIR heeft als ondertitel 'Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig en vervangt de Nota Mobiliteit, de Nota Ruimte, de Mobiliteitsaanpak en Randstad 2040. De hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid voor de middellange termijn (2020/2028) zijn:

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;

- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid, waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

De versterking van de ruimtelijk-economische structuur richt zich voor een groot deel op de stedelijke regio's rondom de mainports, brainports en greenports. Voor deze gebieden worden gebiedsgerichte programma's opgezet. Maar ook op andere fronten wordt gezocht naar een versterkte ruimtelijk-economische structuur, zoals een verbetering van het hoofdnetwerk voor een (duurzame) energievoorziening en ruimte voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via ondergrondse buisleidingen. Bereikbaarheid is een ander speerpunt van het Rijksbeleid. Daartoe dient onder meer een robuust hoofdnetwerk te worden gerealiseerd. Dit ziet op wegen, het spoor en vaarwegen. Daarbij zet het Rijk tevens in op het beter benutten van onze huidige infrastructuur.

Een veilige leefomgeving blijft ook binnen het nieuwe beleid centraal staan. Daartoe wil het Rijk het milieu verbeteren en ons beschermen tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's. Maar een veilige leefomgeving bestaat uit meer. Daarom richt het Rijk zich bijvoorbeeld ook op de bescherming tegen overstromingen en het behoud van unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten binnen ons land.

In het ruimtelijk domein zullen beleid en uitvoering voor een nog groter deel dan voorheen de verantwoordelijkheid worden van provincies en gemeenten.

3.2.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

De nationale belangen uit de SVIR worden in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) juridisch geborgd. Het omvat alle ruimtelijke rijksbelangen uit eerder uitgebrachte planologische kernbeslissingen (PKB's) die juridisch moeten doorwerken tot in bestemmingsplannen. Onderwerpen waarvoor het rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken. Het besluit is op 30 december 2011 deels in werking getreden.

Per 1 juli 2012 is het besluit aangevuld met de ruimtevraag voor de onderwerpen veiligheid op rijksvaarwegen, toekomstige uitbreiding van infrastructuur, de elektriciteitsvoorziening, de ecologische hoofdstructuur (EHS), de veiligheid van primaire waterkeringen, reserveringsgebieden voor hoogwater langs de Maas en maximering van de verstedelijkingsruimte in het IJsselmeer. Ook het onderwerp duurzame verstedelijking is in de regelgeving opgenomen. In het voorliggende bestemmingsplan spelen deze rijksbelangen geen rol.

3.2.3 Nationaal Milieubeleidsplan 4

Het doel van het Nederlandse beleid voor luchtkwaliteit is het beschermen van de bevolking en de natuur tegen de negatieve effecten van blootstelling aan luchtverontreinigende stoffen. Om dit te bereiken staan in de wet zowel emissiedoelstellingen om de milieudruk te verminderen als normen waaraan de luchtkwaliteit moet voldoen. Voor de stoffen zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxiden (NO_x), ammoniak (NH₃) en vluchtige organische stoffen (VOS) zijn verplichte emissiedoelstellingen geformuleerd in het kader van de Europese NEC-richtlijn. Het gaat hierbij om nationale emissieplafonds, waarboven de emissies in Nederland met ingang van 2010 niet mogen uitkomen. In het kader van het Nationaal Milieubeleidsplan 4 zijn voor de emissies van dezelfde vier stoffen inspanningsverplichtingen genoemd die strenger zijn dan de NEC-richtlijn. In paragraaf 5.6 wordt meer concreet ingegaan op het aspect luchtkwaliteit.

3.2.4 Nationaal Waterplan

Op 22 december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan vervangt de Vierde Nota Waterhuishouding en de daarop gebaseerde nota's, zoals de 'Nota Anders omgaan met Water' en 'Waterbeleid in de 21ste eeuw'. Deze nota's hebben geen betekenis meer als beleidsdocument. Het beleid van het Nationaal Waterplan is gericht op:

- een goede bescherming tegen overstroming;
- het zoveel mogelijk voorkomen van wateroverlast en droogte;
- het bereiken van een goede waterkwaliteit;
- het veiligstellen van strategische watervoorraden.

Het bestemmingsplan is in overeenstemming met dit beleid opgesteld.

3.2.5 Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden, waarmee een achttal wetten is samengevoegd tot één wet, de Waterwet. De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. De Waterwet richt zich op de zorg voor waterkeringen, waterkwantiteit, waterkwaliteit en waterfuncties (zoals de drinkwatervoorziening). De wet biedt de basis voor het stellen van normen ten aanzien van deze onderwerpen. Verder bevat de wet regelingen voor het beheer van water. Een belangrijk gevolg van de Waterwet is dat de huidige vergunningstelsels uit de afzonderlijke waterbeheerwetten worden gebundeld. Dit resulteert in één vergunning, de Watervergunning.

Minstens zo belangrijk is dat zoveel mogelijk activiteiten onder algemene regels vallen. In de regel komt dit neer op een meldingsplicht in plaats van een vergunningprocedure. Niet alles is in algemene regels vast te leggen en voor deze activiteiten in, op, onder of over watersystemen is er de watervergunning.

3.2.6 Luchthavenindelingbesluit Schiphol

Op 1 september 2004 zijn het nieuwe Luchthavenverkeersbesluit en het Luchthavenindelingbesluit (LIB) van kracht geworden. Het LIB stelt regels over de bestemming en het gebruik van gronden binnen het beperkingengebied zoals dat op de kaart bij dit besluit is aangegeven. Binnen dit beperkingengebied zijn nieuwe geluidsgoedkeuringen in beginsel niet toegestaan. Bestaande gevoelige objecten zijn, voor zover die objecten rechtmatig aanwezig zijn, wel toegestaan. Los van het beperkingengebied zal er rekening mee moeten worden gehouden dat de geluidshinder van het vliegverkeer gevolgen heeft voor de aantrekkelijkheid van een goed woonmilieu. Daarnaast geeft het LIB ook een bouwhoogtebeperking voor bepaalde gebieden aan. Het voorliggende bestemmingsplan ligt geheel binnen het gebied voor de bouwhoogtebeperking maar dit levert geen belemmeringen op voor dit bestemmingsplan (zie paragraaf 5.5).

3.3 Provinciaal beleid

3.3.1 Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie

De Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS) schrijft voor waaraan de gemeentelijke bestemmingsplannen, omgevingsvergunningen en beheersverordeningen moeten voldoen. De regels komen voort uit de ruimtelijke hoofddoelstelling uit de provinciale Structuurvisie. De PRVS stelt regels voor de begrenzing van bestaand stedelijk gebied en zeer restrictieve regels voor verstedelijkingsbeleid in het landelijk gebied. De regels gaan onder andere over (on)mogelijkheden voor:

- stedelijke ontwikkeling in het buitengebied;
- de daaraan te stellen ruimtelijke kwaliteitseisen;

- de Ruimte voor Ruimte-regeling;
- de mogelijkheden voor verbrede landbouw.

Voor de Ecologische Hoofdstructuur, de nationale landschappen en de Rijksbufferzones zijn regels opgesteld ter behoud van de kernkwaliteiten van het landschap, de openheid, de weidevogelleefgebieden en het vastleggen van de landbouwhoofdstructuur. Uitwerking van de regels vindt deels plaats in de Beleidsnota Landschap en Cultuurhistorie. De verordening biedt Gedeputeerde Staten ten aanzien van deze regels ontheffingsbevoegdheden.

Het bestemmingsplan is in overeenstemming met de PRVS opgesteld.

3.3.2 Beleid Externe Veiligheid

In het Provinciaal Milieubeleidsplan 2009 - 2013 heeft de provincie Noord-Holland beleid beschreven over externe veiligheid. Aan de productie, het gebruik, de opslag en het transport (over weg, water, spoor en door buisleidingen) van gevaarlijke stoffen (bijvoorbeeld chloor, ammoniak, benzine, kerosine, LPG/autogas) zijn risico's verbonden. Er bestaat een kleine kans dat deze stoffen vrij kunnen komen waardoor bijvoorbeeld giftige gaswolven of een explosie ontstaat. Ook de risico's vanwege vliegtuigen vallen onder het externe veiligheidsbeleid. Al deze potentiële risicobronnen worden ook wel risicovolle activiteiten genoemd.

Het doel van het beleid is: het beheersen, maar ook minimaliseren voor aanwezig in de omgeving van risicovolle activiteiten met gevaarlijke stoffen en risico's rond luchthavens en het voorkomen van nieuwe knelpuntsituaties.

De mogelijkheden voor het beperken van risico's bestaat uit twee soorten beleid: brongericht of omgevingsgericht. Brongericht beleid is gericht op maatregelen bij de bron en het verminderen van de kans van optreden en het effect van een incident. Omgevingsgericht beleid is gericht op terughoudendheid van het bouwen van kwetsbare bestemmingen in de omgeving van risicovolle activiteiten en transportassen van gevaarlijke stoffen. Om effectief omgevingsbeleid te kunnen voeren is het noodzakelijk inzicht te krijgen in de locaties waar risicovolle objecten zijn en risicovolle activiteiten plaatsvinden. Daartoe heeft de provincie een risicokaart opgesteld. De risicokaart geeft inzicht in de risico's in woon- en werkomgevingen. Op de kaart staan meerdere typen rampen, zoals ongevallen met brandbare, explosieve en giftige stoffen, grote branden of verstoring van de openbare orde. Deze gegevens zijn afkomstig van gemeenten, waterschappen, provincie en de Rijksoverheid. In paragraaf 5.4 wordt meer concreet ingegaan op de externe veiligheidsaspecten.

3.3.3 Provinciaal Waterplan 2010-2015

Provinciale Staten hebben op 16 november 2009 unaniem het provinciaal Waterplan 2010-2015 vastgesteld. Het opstellen van een waterplan is een wettelijke taak van de provincie. Noord-Holland is een waterrijke provincie omringd door Noordzee, Waddenzee en IJsselmeer. Het garanderen van veiligheid tegen overstromingen vanuit zee en het klimaatbestendig vormgeven van het ruimtegebruik vraagt om een goed waterbeheer. Wonen in Noord-Holland betekent wonen met water. Een goed waterbeheer is dus onmisbaar. Provinciale Staten hebben in het Waterplan twee speerpunten geformuleerd, namelijk de versterking van de Noord-Hollandse Noordzeekust en de economische kant van water.

3.4 Regionaal beleid

3.4.1 Stadsregio Amsterdam

De Stadsregio Amsterdam is een samenwerkingsverband van zestien gemeenten. De stadsregio werkt onder meer aan verbetering van de bereikbaarheid, de leefbaarheid en de economische ontwikkeling en heeft in dat kader een aantal beleidsnota's opgesteld.

3.4.2 Regionaal Verkeer & Vervoerplan

Het Regionaal Verkeer & Vervoerplan (RVVP) uit december 2004 is het beleidskader op het gebied van verkeer en vervoer van de stadsregio Amsterdam. Het is richtinggevend voor de beleidsontwikkeling voor 10 jaar, voor de uitvoering van de exploitatie van het openbaar vervoer en de subsidieverlening op het gebied van infrastructuur en verkeersveiligheid. Dit RVVP is opgesteld binnen de ambities die de stadsregio-gemeenten gezamenlijk hebben geformuleerd.

Deze ambities zijn:

- het creëren van een gezonde, gedifferentieerde economie met internationale concurrentiekracht;
- het bieden van een goed sociaal klimaat aan de inwoners;
- het zorgen voor een duurzame leefomgeving.

De hoofdlijnen van beleid zijn samen te vatten in een aantal strategieën: een samenhangend netwerk, gebiedsgerichte aanpak, prijsbeleid, duidelijke keuzes voor leefbaarheid en veiligheid en een slagvaardige samenwerking en financiering. Het bestemmingsplan Buikslotermeer II is niet in strijd met de hoofdlijnen van het beleid.

3.4.3 Regionaal Actieplan Luchtkwaliteit

Doel van het Regionaal Actieplan Luchtkwaliteit (RAL) (december 2006) is om in 2015 alle overschrijdingen van de normen voor stikstofdioxide en voor fijn stof (reeds in 2010) te saneren. Het RAL dient eveneens als startdocument voor de bijdrage vanuit de Stadsregio Amsterdam voor dit Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het RAL is een deelprogramma voor het Noordvleugelgebied.

In het RAL wordt ingegaan op de problematiek wat betreft luchtkwaliteit en wordt een toelichting gegeven op de relatie van dit regionaal actieplan met andere plannen om de luchtkwaliteit te verbeteren. Daarbij wordt een overzicht gegeven van de knelpunten wat betreft luchtkwaliteit, indien de Stadsregio en de gemeenten zelf geen maatregelen nemen. Voorts worden de maatregelen om de luchtkwaliteit te verbeteren beschreven. Deze maatregelen zijn onderverdeeld in gemeentelijke maatregelen met (gedeeltelijke) financiële dekking, gemeentelijke maatregelen zonder financiële dekking en regionale maatregelen. In paragraaf 5.7 wordt meer concreet ingegaan op het aspect luchtkwaliteit.

3.4.4 Regionale Woonvisie

De Regionale Woonvisie (december 2004) is het beleidskader op het gebied volkshuisvesting voor de 16 gemeenten in de stadsregio Amsterdam voor de komende 10 jaar. Het geeft richting aan de programmering en prioriteiten op het gebied van wonen. Centraal staat in de Woonvisie de opgave tot het bouwen van voldoende woningen en dus het op gang brengen van de nieuwbouw en de herstructurering.

3.4.5 Plabeka

In het Platform Bedrijventerreinen en Kantoorlocaties (Plabeka) werken gemeenten als Almere, Amsterdam, Haarlem, Haarlemmermeer en Zaanstad (en andere) samen met Flevoland, Noord-Holland en de Stadsregio Amsterdam (voorheen ROA) om als Noordvleugel beter op de wensen van het internationale bedrijfsleven in te kunnen spelen. Plabeka werkt een regionaal programma uit waaruit blijkt welke investeringen, afspraken en eventuele beleidswijzigingen, waar en wanneer op het gebied van kantoorlocaties, bedrijventerreinen en haventerreinen noodzakelijk zijn om de internationale kracht van de Noordvleugel te behouden dan wel te versterken.

3.4.6 Keur HHNK

In november 2009 heeft het algemeen bestuur van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) een nieuwe Keur 2010 vastgesteld die op 1 januari 2010 in werking is getreden. In deze Keur is een aantal wijzigingen aangebracht ten opzichte van de vorige Keur. Een belangrijke wijziging is de verplichting tot het uitvoeren van compenserende maatregelen bij verhardingstoenames groter dan 800 m².

3.4.7 Waterbeheersplan 4

Het algemeen bestuur van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier heeft op 14 oktober 2009 het Waterbeheersplan 4 (WBP4) vastgesteld. In het Waterbeheersplan 2010-2015 'Van veilige dijken tot schoon water' beschrijft het hoogheemraadschap de doelstellingen voor de periode 2010-2015 voor de volgende kerndoelen:

- het op orde houden van het watersysteem en dit onder dagelijkse omstandigheden doelmatig en integraal beheren;
- de verontreiniging van het watersysteem door directe en indirecte lozingen voorkomen en/of beheersbaar te houden;
- het op orde houden van de primaire waterkeringen en overige waterkeringen met een veiligheidsfunctie en deze onder dagelijkse omstandigheden doelmatig beheren;
- het in stand houden en ontwikkelen van een calamiteitenorganisatie die onder bijzondere omstandigheden onmiddellijk operationeel is en die beschikt over actuele calamiteitenbestrijdingsplannen voor veiligheid, wateroverlast en waterkwaliteit.

Deze taken worden de komende periode sterk beïnvloed door de klimaatverandering en de uitgangspunten van de Europese Kaderrichtlijn Water. In paragraaf 5.11 is de watertoets opgenomen.

3.5 Gemeentelijk beleid

3.5.1 Structuurvisie Amsterdam 2040 'Economisch Sterk en Duurzaam'

Met de Structuurvisie Amsterdam 2040 'Economisch sterk en Duurzaam' (17 februari 2011) legt Amsterdam zichzelf, inclusief de stadsdelen, regels op waar ruimtelijke plannen aan moeten voldoen. Amsterdam heeft zichzelf onder meer voor de opgave gesteld te verdichten en tegelijk het omliggende landschap open te houden. Dat leidt tot belangrijke uitgangspunten: het groen in en rond de stad vraagt om stevige bescherming, terwijl andere delen van de stad optimaal worden benut. Verdichting leidt ook tot (geleidelijke) transformatie en toenemende menging. Dat vergt veel van de bestaande infrastructuur en openbare ruimte. Respect voor de rijkdom aan cultuurhistorische schatten van Amsterdam is hierbij een belangrijke voorwaarde.

De centrale ambitie van de Structuurvisie is dat Amsterdam zich verder ontwikkelt als kernstad van een internationaal concurrerende, duurzame, Europese metropool. Intensivering van het grondgebruik in de stad biedt aan tal van mensen woon- en werkruimte. Het betekent extra draagvlak voor voorzieningen, extra investeringen in de openbare ruimte en in recreatief gebruik van water en groen en efficiënter omgaan met energie en vervoer zodat buiten de stad minder landschap hoeft te worden aangetast. De ambitie is om 70.000 woningen en bijbehorende voorzieningen toe te voegen tot 2040, een intensiever gebruik van de haven en huidige bedrijventerreinen te realiseren en ruimte te maken voor waterberging.

De Structuurvisie bevat ook een visie op de begraafplaatsen en volkstuinen nieuwe stijl, alsook op sportparken nieuwe stijl. In het plangebied bevinden zich volkstuinen. Het voorliggende bestemmingsplan voldoet aan de weergegeven richtlijnen. Het is een conserverend bestemmingsplan

waarbij is uitgegaan van de vigerende juridisch-planologische regelingen.

In samenhang met het visieonderdeel van de Structuurvisie is ook een onderdeel *instrumentarium* gekoppeld. Hierin is - waar nodig - het beleid verder uitgewerkt in criteria en een procedure. Zo worden er onder meer vestigingsregels gegeven voor bedrijven en voor het bouwen in de Hoofdgroenstructuur. Het college van burgemeester en wethouders ziet toe op handhaving van deze regels, door toetsing van plannen aan het instrumentarium. Het instrumentarium kan niet los van de andere delen worden gelezen. Visie, uitvoeringsdeel en instrumentarium tezamen vormen het beleidskader waaraan ruimtelijke plannen van de stad worden getoetst.

De Hoofdgroenstructuur omvat de minimaal benodigde hoeveelheid groen die Amsterdam wil borgen, bestaande uit gebieden die waardevol zijn voor de stad en de metropool, omdat zij een onmisbare functie vervullen voor groene recreatie, verbetering leefklimaat, waterhuishouding, hittedemping, verbetering luchtkwaliteit, biodiversiteit en voedselproductie. Behoud van cultuurhistorische waarden en een gevarieerd totaal aanbod aan groen zijn belangrijke aspecten. In de Hoofdgroenstructuur zijn die gebieden opgenomen waar de functies groen en groene recreatie voorop staan. Woningbouw, werkgerelateerde functies, wegeaanleg of het vestigen van voorzieningen die verkeer aantrekken of die ten koste gaan van groen zijn niet in overeenstemming met de doelstellingen van deze structuurvisie. Ingrepen die de recreatieve gebruikswaarde en/of de natuurwaarde of andere functies van het groen verhogen worden juist gestimuleerd. Ingrepen in de Hoofdgroenstructuur worden op inpasbaarheid beoordeeld. De beoordelingscriteria zijn opgenomen in tabellen (zie navolgend). Daarin staat per groentype aangegeven welke ingrepen wel en niet zijn toegestaan.

afbeelding van Buikslotermeer met daarop aangegeven de gebieden die onderdeel uitmaken van de hoofdgroenstructuur
licht groen = ruigtegebied, struinnatuur, olijfgroen = volkstuinpark/schoolwerktuin - donker groen = stadspark

In het plangebied bevinden zich drie gebieden in de Hoofdgroenstructuur, namelijk:

1. Ringweg A10 (gedeelte)

Een deel van het groen langs de ringweg A10 is onderdeel van de Hoofdgroenstructuur en aangewezen als groentype 'ruigtegebied/struinnatuur'. Bij de toetsing op inpasbaarheid van nieuwe functies en bebouwing worden de voor het betreffende groentype geldende richtlijnen gehanteerd. Hierna is het voor dit bestemmingsplan van belang zijnde groentype op hoofdlijnen beschreven. Bestaande groengebieden

kunnen meer of minder aan de beschrijving voldoen. De beschrijving geeft richtlijnen voor de inpasbaarheid van bebouwing en verharding in het betreffende groentype.

Ruiggebied/struinnatuur	
Gebruik, gewenste beleving	Wild ogende gebieden die voor Amsterdam zeldzame planten en dieren bevatten en mogelijkheden bieden voor natuurbeleving vanaf de randen of vanaf ongebaande paden door het gebied. Natuur- en landschapsgerichte recreatie, met een gevoel van afstand tot de stad. Mogelijkheden voor 'natuurvorsen'. Hoewel kleinschalige voorzieningen nodig zijn, ligt de kwaliteit van de beleving in het ongeplande karakter: ontwerper en beheerder blijven achter de schermen.
Gewenste zonering	Entreezone. Achterland (het eigenlijke ruiggebied).
Type beheer	Extensief. Intensief toezicht en voorlichting door beheerders (natuurwachters).
Ontsluiting	Entreezone maximaal. Achterland extensief (voetpaden, laarzenpaden). Soms zeer beperkt toegankelijk, dan geen entreezone.
Bezoekersdruk	Laag.
Voorbeelden	Natuurdeel Diemerpark, Geuzenbos, Oeverlanden, Nieuwe Meer in Amsterdamse Bos, Joodse begraafplaats in Flevopark, Ecozone Schellingwoude, Brettenzone, Noorder IJplas, Riethoek en Hoge Dijk.
Beleidsintentie	Deze gebieden mogen niet opgevuld raken met andere functies of met andersoortige groenfuncties (volkstuinten, sportparken, parken e.d.). Intensieve recreatievormen en recreatie die niet primair op de natuur is gericht, zijn niet toegestaan. Kleinschalige evenementen (bijvoorbeeld informatiemarkt).
Inpasbare voorzieningen	In entreezone informatieborden, banken, prullenbakken, fietsenrekken, eventueel een klein infocentrum en beheerderonderkomen (vergelijk natuurtuin De Wiedijk). In het achterland hoogstens onverharde of half verharde wandelpaden en op natuurbeleving gerichte voorzieningen als een vogeluitkijktent.

Het voorliggende bestemmingsplan voldoet aan de weergegeven richtlijnen. Het is een conserverend bestemmingsplan waarbij is uitgegaan van de bestaande situatie.

2. De Swaenen

Kleine delen (bekend onder de naam *De Swaenen*) die in de groenstrook langs de ringweg A10 liggen, hebben in de Hoofdgroenstructuur het groentype 'volkstuintuin/schoolwerktuin' gekregen. Bij de toetsing op inpasbaarheid van nieuwe functies en bebouwing worden de voor het betreffende groentype geldende richtlijnen gehanteerd. Hierna is het voor dit bestemmingsplan van belang zijnde groentype op hoofdlijnen beschreven. Bestaande groengebieden kunnen meer of minder aan de beschrijving voldoen. De beschrijving geeft richtlijnen voor de inpasbaarheid van bebouwing en verharding in het betreffende groentype.

Volkstuinpark/schoolwerktuin	
Gebruik, gewenste beleving	<p>Onderscheid wordt gemaakt tussen volkstuinparken in de stadsrand en verder weg gelegen tuinparken. In deze laatste vindt relatief meer verblijfsrecreatie plaats.</p> <p>Volkstuinen zijn bedoeld voor dag- of verblijfsrecreatie, met onderhoud van sier- en groentetuinen als dagelijkse bezigheid. Voor de belevingskwaliteit zijn belangrijk: een gevoel van afstand tot de stad, de verzorgdheid en aantrekkelijkheid van het complex (waarbij onderhoud een doorslaggevende rol speelt) en de sociale samenhang binnen het park.</p> <p>Het volkstuinpark moet mede een publieksfunctie vervullen, bijvoorbeeld door middel van een voorlichtingscentrum of kleine markt in de entreezone.</p> <p>Indien deel uitmakend van een recreatief of ecologisch netwerk, moet het park ook een groene wandel- of fietsroute of ecologische verbindingzone bezitten.</p> <p>Bebouwing en verharding moeten ondergeschikt blijven aan de groenfunctie.</p> <p>Schoolwerktuinen zijn specifiek bestemd om schoolkinderen groente, fruit en bloemen te laten kweken. Schoolwerktuinen hebben een educatieve ruimte nodig en een beheergebouw. De publieksfunctie is beperkt.</p>
Gewenste zonering	<p>Entreezone met verenigings- en publieksvoorzieningen.</p> <p>Tuinparken, gescheiden door hagen, windsingels en dergelijke.</p> <p>Bij volkstuinparken: doorgaande routes, ingericht als recreatieve wandel- en fietsroute.</p> <p>Buitensingel en ringsloot, natuurvriendelijk ingericht en beheerd.</p>
Type beheer	Intensief. Natuurlijke delen extensief.
Ontsluiting	Maximaal.
Bezoekersdruk	gemiddeld (volkstuinparken), laag (schoolwerktuinen).
Voorbeelden	Sloterdijkmeer/Ons Genoegen, Amstelglorie, Ons Buiten, Klein Danzig, schoolwerktuinen Baanakkerspark.
Beleidsintentie	<p>Volkstuinparken dienen een openbaar karakter te krijgen.</p> <p>Stimuleren van culturele voorzieningen die passen bij het gebied (bijvoorbeeld beeldentuin).</p> <p>Schoolwerktuinen dienen primair het onderwijs.</p> <p>Voor elk park is een beheerplan nodig voor het gemeenschappelijke groen volgens Nationaal Keurmerk Natuurlijk Tuinieren.</p> <p>Alleen op de verblijfsrecreatieve tuinparken is het toegestaan gedurende april t/m september te overnachten.</p> <p>Kleinschalige evenementen (bijvoorbeeld informatiemarkt, culturele voorstellingen).</p>
Inpasbare voorzieningen	<p>Bebouwing en verharding, ondergeschikt aan de groenfunctie.</p> <p>Kleinschalige voorzieningen voor tuinverenigingen.</p> <p>Volkstuinparken: Voorzieningen die het medegebruik stimuleren, zoals wandelpaden, kleinschalige horeca, kinderspeelplaats, sportveldjes, kunstobjecten.</p> <p>Voorzieningen gericht op natuureducatie.</p>

Het voorliggende bestemmingsplan voldoet aan de weergegeven richtlijnen. Het is een conserverend bestemmingsplan waarbij is uitgegaan van de bestaande situatie.

3. Baanakkerspark

Het Baanakkerspark is in de Hoofdgroenstructuur aangemerkt met groentype 'stadspark'. Bij de toetsing op inpasbaarheid van nieuwe functies en bebouwing worden de voor het betreffende groentype geldende richtlijnen gehanteerd. Hierna is het voor dit bestemmingsplan van belang zijnde groentype op hoofdlijnen beschreven. Bestaande groengebieden kunnen meer of minder aan de beschrijving voldoen. De beschrijving geeft richtlijnen voor de inpasbaarheid van bebouwing en verharding in het betreffende groentype.

Stadspark	
Gebruik, gewenste beleving	Een groene, park- tot tuinachtige omgeving in een stedelijke context. Specifieke voorzieningen voor diverse doelgroepen zijn aanwezig. Natuurlijke elementen en tuin- en landschapsarchitectonische kwaliteiten vormen bijzondere attracties.
Gewenste zonering	Entreezone, parkzone met intensief en extensief gebruikte delen. Extensief gebruikte delen bij voorkeur met natuurlijk karakter (natuurzone).
Type beheer	Intensief tot extensief.
Ontsluiting	Maximaal.
Bezoekersdruk	Intermediair tot hoog.
Voorbeelden	Erasmuspark, Eendrachtspark, Baanackerspark, Gijsbrecht van Aemstelpark, Sloterpark, Noorderpark, Westerpark, Vondelpark.
Beleidsintentie	Hoge bezoekersaantallen en een hoge gebruiksiteit. De voorzieningen en de ontsluiting moeten erop afgestemd zijn zoveel mogelijk mensen te bedienen, zonder dat het groene karakter verloren gaat. Binnen de randvoorwaarden van het recreatieve gebruik moet het beheer erop gericht zijn dat het park zoveel mogelijk verschillende soorten planten en dieren herbergt. Parken mogen niet opgevuld worden met verspreide, maar dominante bebouwing. Het cultuurhistorisch karakter moet in stand blijven. Het gebied moet zorgvuldig beheerd worden volgens een goedgekeurd beheerplan. Evenementen die aansluiten bij de mogelijkheden, het karakter, de omvang en de opzet van het park (bijvoorbeeld culturele en muzikale voorstellingen, sportevenementen en manifestaties).
Inpasbare voorzieningen	Entree- en parkzone: Informatieborden, kiosk of andere kleinschalige horecavoorziening, kleine sport/spel voorzieningen zoals kinderspeelplaats, speelweide, kinderbadje, fitnessstoestellen, kinderboerderij, centrum milieueducatie, verhard basketbalveld, kunstwerken e.d.. Tijdelijke toiletten (bijvoorbeeld bij evenementen of in de zomer bij de kinderbadjes). Grootte en uitvoering van de voorzieningen is afhankelijk van de grootte en de gebruiksiteit van het park. Natuurzone: Groene attracties zoals een natuurpad, rosarium of kruidentuin. Natuurlijke elementen mogelijk, zoals een natuurvriendelijke oever of bloemenweide. Geen parkeervoorzieningen. Oplossingen voor parkeren ten behoeve van voorzieningen moeten buiten het park worden gevonden. In totaal mag maximaal 5% van het stadspark verhard en/of bebouwd zijn. Voorkomen dat parken een overmaat aan voorzieningen krijgen. Nieuwe infrastructuur alleen als dat een recreatieve meerwaarde geeft.

Het voorliggende bestemmingsplan voldoet aan de weergegeven richtlijnen. Het is een conserverend bestemmingsplan waarbij is uitgegaan van de bestaande situatie.

In de voorbereiding tot het opstellen van het voorontwerpbestemmingsplan is dit plan ter toetsing voorgelegd aan de Technische Adviescommissie Hoofdgroenstructuur (TAC). De TAC heeft een positief advies uitgebracht. Dit advies is als bijlage 6 bij deze toelichting gevoegd.

3.5.2 Short stay

Op 12 februari 2009 heeft de Gemeenteraad een beleidsnotitie vastgesteld over short stay. Doel van de beleidsnotitie is om betere huisvestingsmogelijkheden te bieden voor het toestaan van kort wonen. Hiermee wordt het sociaaleconomisch vestigingsklimaat aantrekkelijker gemaakt wat een voorwaarde is om de Topstad-ambitie van Amsterdam te realiseren. Hoewel het gebruik van woningen voor short stay (tussen 1 week en 6 maanden) feitelijk erg lijkt op wonen, wordt deze functie voor de bestuursrechter in strijd geacht met de bestemming 'Wonen'. Voor het gebruik van woningen voor de functie van short stay is een vergunning nodig op grond van de Huisvestingswet. In de gemeentelijke Huisvestingsverordening zijn toetsingscriteria opgenomen die bij de verlening van vergunningen betrokken moeten worden. Binnen de woonbestemmingen is in het voorliggende bestemmingsplan *short stay* opgenomen.

3.5.3 Plan gemeentelijke watertaken Amsterdam 2010-2015

De gemeente Amsterdam is wettelijk verantwoordelijk voor drie watertaken. Deze zogenaamde zorgplichten betreffen:

1. de inzameling en transport van stedelijk afvalwater;
2. de inzameling en verwerking van afvloeiend hemelwater;
3. het nemen van grondwatermaatregelen.

In het Plan gemeentelijke watertaken Amsterdam 2010-2015 staat hoe deze drie zorgplichten door de gemeente Amsterdam worden ingevuld, mede in het licht van de te verwachten klimaatverandering. Doel van het plan is om aan het bevoegd gezag te verantwoorden op welke wijze de gemeente Amsterdam haar watertaken uitvoert, en in hoeverre zij afdoende middelen heeft om dit in de toekomst te blijven doen. Dit plan is hiermee een zogenaamd verbreed gemeentelijk rioleringsplan (GRP). Tot 2008 had de gemeente de zorgplicht voor doelmatige inzameling en transport van afvalwater. De zorg voor de riolering is sinds 1 januari 2008 verbreed tot bovengenoemde drie zorgplichten. Het plan volgt op het op 22 juni 2004 door het college van Burgemeester en Wethouders vastgestelde Afvalwaterplan Amsterdam 2005-2009. Met dit plan voldoet de gemeente aan de planverplichting zoals die in de Wet milieubeheer is opgenomen.

Het bestemmingsplan is met in achtneming van het Plan gemeentelijke watertaken Amsterdam 2010-2015 opgesteld.

3.5.4 Ruimte voor Geschiedenis en Spiegel van de Stad, visie op het erfgoed van Amsterdam

In de Amsterdamse Beleidsnota 'Ruimte voor Geschiedenis' (vastgesteld 13 april 2005) en 'Spiegel van de Stad, visie op het erfgoed van Amsterdam' (november 2011) wordt het verankeren van cultuurhistorische waarden in het proces van ruimtelijke ordening geagendeerd. Cultuurhistorische aspecten maken een stad bijzonder en zorgen voor de kwaliteit van de openbare ruimte en de bebouwing; ze bevorderen ook een aantrekkelijk woon- en vestigingsklimaat.

3.6 Stadsdeelbeleid

3.6.1 Ontwikkelingsbeeld Amsterdam-Noord2040

In het Ontwikkelingsbeeld Amsterdam-Noord 2040 wordt het gewenste ruimtelijk beeld van het stadsdeel in 2040 beschreven. Stadsdeel Noord wordt uitgebouwd tot een levendig en veelzijdig stadsdeel. De visie is één van de bouwstenen geweest voor de Structuurvisie Amsterdam 2040. Naast een beschrijving van de voorgestane ruimtelijke ontwikkeling en bijbehorende bouwprojecten, worden condities genoemd die van belang zijn voor de toekomst van het stadsdeel Noord.

De belangrijkste condities betreffen het verbeteren en uitbreiden van de diverse vervoersnetwerken en het versterken van de attractiviteit van het stadsdeel Noord door de water- en groenstructuur te verbeteren.

Voor Buikslotermeer horen hier onder meer de volgende ingrepen bij:

- blijvende aandacht voor de kwaliteit van wonen, de woonomgeving en het voorzieningenniveau;
- kansen benutten om grootschalig in te zetten op woningen en bedrijfsgebouwen met een duurzaam, energiezuinig karakter;
- realiseren van hoogwaardige vervoersverbindingen vanaf het Buikslotermeerplein naar Zaandam en Purmerend.

Ontwikkelingsbeeld Amsterdam-Noord 2040

3.6.2 Erfgoedverordening Amsterdam Noord 2012

De Erfgoedverordening is vastgesteld in 2012 en beschermt de cultuurhistorische waarden van de gemeente Amsterdam. De Erfgoedverordening regelt de volgende onderwerpen:

- de aanwijzing van monumenten tot gemeentelijk monument;
- de aanwijzing van stads- en dorpsgezichten tot gemeentelijke stads- en dorpsgezichten;
- het vergunningstelsel voor de gemeentelijke en beschermde monumenten;
- de inschakeling van de Commissie voor Welstand en Monumenten als adviesorgaan voor de aanwijzing van gemeentelijke en beschermde (rijks)monumenten en gemeentelijk stads- of dorpsgezichten alsmede de vergunningverlening voor gemeentelijke en beschermde (rijks)monumenten;
- de regeling van bovengrondse cultuurhistorische waarden in bestemmingsplannen;
- eisen aan cultuurhistorisch / archeologisch onderzoek;
- de regeling van betreding in het belang van archeologisch onderzoek in het kader van een bestemmingsplan of een omgevingsvergunning.

3.6.3 Welstandsnota Amsterdam-Noord

De Welstandsnota Amsterdam-Noord is in 2009 vastgesteld. De nota is niet zozeer een beleidsinstrument, maar meer een toetsingskader dat de welstandscriteria omvat voor aansluiting en inpassing van bouwplannen in de bestaande bouw. Een nieuwe welstandsnota is in voorbereiding en zal naar verwachting in 2013 worden vastgesteld.

3.6.4 Detailhandelstructuurnota Amsterdam-Noord2005

De Detailhandelstructuurnota Amsterdam-Noord 2005 is op 14 september 2005 vastgesteld door de Deelraad. Uitgangspunt daarbij is het versterken van een aantal (grotere) wijkwinkelcentra en het afbouwen van de functie van buurtwinkelcentra, zij het niet actief. In de Detailhandelstructuurnota wordt echter ook geconstateerd dat sommige solitaire winkels gezien de goede bereikbaarheid een toegevoegde waarde hebben op de voorzieningenstructuur, bijvoorbeeld voor speciale doelgroepen. In dit bestemmingsplan is detailhandel toegestaan conform de bestaande situatie.

3.6.5 Horecabeleidsplan 2007-2015 'Voor elk wat wils'

Het Horecabeleidsplan 2007-2015 'Voor elk wat wils' is op 5 oktober 2007 vastgesteld door de Deelraad.

Het beleid houdt vast aan de doelstellingen van het Horecabeleidsplan 1996. Dat wil zeggen verbreding van het horeca-aanbod, evenwichtig vestigingspatroon en tegengaan van overlast. Wel wordt nadrukkelijker ingegaan op de gewenste en noodzakelijk geachte ontwikkeling van nieuwe horeca in stadsdeel Noord.

Het stadsdeel wil gewenste horecaontwikkelingen stimuleren of in voorkomende gevallen zelfs op gang brengen, waardoor wonen, werken, winkelen en toeristisch of recreatief verblijf in stadsdeel Noord aantrekkelijker worden en horecavoorzieningen kunnen bijdragen aan de sociale samenhang en aan een goed contactennetwerk van burgers en bedrijfsleven. Daarom wordt in (grote) ruimtelijke vernieuwingsplannen structureel aandacht besteed aan ruimte voor nieuwe horeca. Voor overwegende monofunctionele gebieden, zoals het plangebied, wordt met name ingezet op behoud van de aanwezige horecavoorzieningen.

3.6.6 Nota Groen Amsterdam-Noord

Nota Groen Amsterdam-Noord 2010-2014. De nota Groen Amsterdam-Noord 2010-2014 is vastgesteld door de Deelraad in december 2010. In deze nota staat waaraan het stadsdeel de komende jaren aandacht wil besteden. Amsterdam-Noord wil ook in de periode 2010-2014 het groenste stadsdeel blijven. Groen is belangrijk voor een aantrekkelijke woon- en werkomgeving.

3.6.7 Waterplan Amsterdam-Noord2005-2010

Stadsdeel Noord heeft een eigen Waterplan opgesteld in samenwerking met de drie waterbeheerders van het stadsdeel Noord, namelijk het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK), Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht (AGV) en Rijkswaterstaat (RWS). Het Waterplan is op 15 maart 2006 vastgesteld door de Deelraad en in mei-juni 2006 door de Hoogheemraadschappen vastgesteld en onderschreven door RWS. Het Waterplan Amsterdam-Noord is een uitwerking van het gemeentelijk beleid vastgelegd in het Waterplan Amsterdam.

Doel van het Waterplan Amsterdam-Noord is om aan te geven welke initiatieven en acties er in de komende jaren in stadsdeel Noord in gang worden gezet om de waterkwaliteit te verbeteren en de waterstructuur toekomstbestendig te maken. In stadsdeel Noord wordt gestreefd naar:

- voldoende ruimte voor water;
- ecologisch gezond water;
- integratie van water en groen;
- het versterken van de belevingswaarde van water en groen;
- duurzaam en evenwichtig gebruik van water;
- duurzaam omgaan met grondwater.

Speciaal aandachtsgebied daarbij is de relatie tussen water en de geplande ruimtelijke ontwikkelingen.

Het Waterplan Amsterdam-Noord is de basis om de samenwerking tussen het stadsdeel Noord en de waterbeheerders te versterken en afspraken te maken over de uitwerking van het aspect water in ruimtelijke plannen op stadsdeelniveau.

Middels een convenant tussen de vier partijen (11 juli 2006) is afgesproken dat voor de waterstaatkundige gebieden een Natstructuurplan (NSP) zal worden opgesteld door partijen. De NSP's bevatten concrete maatregelen met financiering en planning. Ruimtelijke ontwikkelingen binnen de waterstaatkundige gebieden vormen onderdeel van het NSP. Hiermee is ook het verband gelegd tussen ruimtelijke ordening en water en kunnen stadsdeel en waterbeheerders samen maatwerk leveren. Dit heeft tot gevolg dat de waterbeheerders niet langer eisen dat er per stedenbouwkundig plan of per bestemmingsplan individuele maatregelen genomen hoeven te worden en dat het Waterplan en NSP volstaan voor de watertoets voor het bestemmingsplan. Voor de Buikslotermeer is in 2005 een NSP opgesteld onder verantwoordelijkheid van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. De maatregelen in het plan voor de Buikslotermeer zijn in 2008 en 2009 grotendeels uitgevoerd. Het gaat om een circulatiegemaal, waterverbinding onder de Nieuwe Purmerweg met nieuwe bruggen en het vervangen van een aantal duikers. Op het programma staat nog een nieuwe waterverbinding langs de verlengde Van Heekweg onder de Nieuwe Leeuwarderweg door.

In het kader van dit bestemmingsplan is overleg geweest tussen het stadsdeel en de waterbeheerder Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. Zie verder paragraaf 5.11.

3.6.8 Parkeren op maat: parkeernota stadsdeel Noord 2007

De parkeernota is op 26 maart 2008 door de Deelraad vastgesteld. Het doel van de parkeernota is:

- overzicht te bieden over het parkeerbeleid, over het beschikbare instrumentarium om dit uit te voeren en over de regelingen & tarieven in de periode 2008-2012;
- de bestaande en te verwachten knelpunten per gebied in kaart brengen, mede op basis van in 2007 verrichte parkeerdrukmetingen;
- per gebied op maat instrumenten voorstellen die zijn in te zetten waar zich knelpunten voordoen.

Voor Buikslotermeer worden de volgende knelpunten benoemd. Door de aanwezigheid van langparkeerders in de blauwe zone rond het winkelcentrum 'Boven 't Y' is de parkeerdruk toegenomen en zijn er minder parkeerplaatsen vrij voor kortparkeerders. In de relatief jonge buurt Jeugdland worden veel garages bij woningen voor andere doeleinden gebruikt, hierdoor is de parkeerdruk op de openbare parkeerplaatsen hoog.

3.6.9 Laat de fiets niet links liggen! Fietsnet 2007, stadsdeel Noord.

De nota 'Laat de fiets niet links liggen' is op 13 juni 2007 door de Deelraad vastgesteld. In deze nota worden de verandering of nadere uitwerkingen ten opzichte van 'Hoofdnet Fiets in Amsterdam-Noord' beschreven. Voor het plangebied zijn twee ontbrekende schakels geconstateerd: ontbrekende schakel op de regionale hoofdroute is de verbinding Buikslotermeerplein Zuidzijde; en er is een ontbrekende schakel op de recreatieve route, dit is een verbinding over het Noordhollandsch Kanaal tussen Kanaaldijk en Buikslotermeerdijk. Tevens worden in deze nota de kwaliteitseisen en de verbeterpunten Fietsnet Noord beschreven.

3.6.10 Nota gevaarlijke stoffen

De Nota gevaarlijke stoffen is op 17 maart 2004 door de Deelraad vastgesteld. In stadsdeel Noord is een aantal routes aangewezen voor het transport van gevaarlijke stoffen. Nabij het plangebied zijn dit de Nieuwe Leeuwarderweg en de ringweg A10. Binnen het plangebied bevinden zich geen bedrijven die vallen onder het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (de zogenaamde BRZO bedrijven).

Hoofdstuk 4 Planuitgangspunten

4.1 Inleiding

Op basis van de door de gemeente geformuleerde uitgangspunten in relatie tot de beschrijving van Buikslotermeer (hoofdstuk 2) en met in achtneming van het beleidskader (hoofdstuk 3) wordt in dit hoofdstuk een overzicht gegeven van de uitgangspunten voor dit bestemmingsplan en de ontwikkellocaties benoemd.

4.2 Planuitgangspunten

4.2.1 Groen en water

Een netwerk van openbaar groen, natuur- en ecologische elementen en water wordt als een onmisbaar en integrerend bestanddeel beschouwd van de stedenbouwkundige structuur, van zowel de stad als van het stadsdeel. Binnen Buikslotermeer liggen belangrijke onderdelen van die structuur. Belangrijk criterium is het handhaven van het groene, ruime en openbare karakter van de groenvoorzieningen. Naast individuele tuinen zijn op verschillende plekken binnen het plangebied zogenaamde tuinuitbreidingen toegestaan. Groen en water zijn in de Buikslotermeer sterk aan elkaar gerelateerd. Voor Baanackerspark gelegen in de Hoofdgroenstructuur zal de nadruk liggen op de ontwikkeling van natuurwaarden.

De waterbeheerder heeft de regels over hoe er met het water en alles er omheen omgegaan moet worden, vervat in een *Keur*. Bijvoorbeeld over leidingen in of onder dijken, het bouwen van steigers en het schonen van sloten. De Keur geeft met verboden aan welke activiteiten in de buurt van water en waterkeringen (dijken) niet zijn toegestaan. Daarnaast geeft de Keur met geboden aan welke onderhoudsverplichtingen eigenaren en gebruikers van wateren en waterkeringen hebben.

De uitgangspunten voor groen en water zijn:

- het groengebied langs de ringweg A10 krijgt de bestemming 'Groen - 1' met een toegesneden bestemmingsomschrijving;
- de volkstuinten De Swaenen hebben geen aparte recreatiebestemming gekregen maar zijn binnen de bestemming 'Groen - 1' nader aangeduid als 'volkstuin';
- het Baanackerspark is in de Hoofdgroenstructuur gelegen en heeft de bestemming 'Groen - 2'. Om een onderscheiding te maken van dit park met het overige wijkgroen is het Baanackerspark als een gebiedsaanduiding opgenomen. Omdat er geen geschikte gebiedsaanduiding aanwezig is binnen de SVBP die de lading dekt, is gekozen om de gebiedsaanduiding 'Overig' te gebruiken voor het aanduiden van het stadspark;
- de schoolwerktuinen zijn vanwege hun educatieve karakter bestemd als 'Maatschappelijk - 2' met een daarop toegesneden bestemmingsomschrijving;
- tuinen worden apart bestemd waarbij onder meer onderscheid gemaakt is in voor- dan wel achtertuinen;
- het bestaande wateroppervlak wordt behouden en krijgt de bestemming 'Water';
- water is binnen alle bestemmingen toegestaan.

4.2.2 Verkeer en parkeren

De bestaande wegen worden vastgelegd. Hierin is geen rekening gehouden met een toekomstige railverbinding, omdat de realisatie van de oostelijke tak onzeker is. Wel blijft er voldoende ruimte binnen de bestemmingen 'Verkeer' en 'Groen'.

De uitgangspunten voor verkeer en parkeren zijn:

- binnen de bestemming 'Groen - 2' zijn voet- en fietspaden toegestaan. Dit zijn de bestaande maar ook toekomstige voet- en fietspaden zijn binnen deze bestemming mogelijk;
- de doorgaande wegen (met bijbehorende voet- en fietspaden) in het plangebied zijn bestemd als 'Verkeer';
- bestaande openbare parkeerplaatsen worden opgenomen als onderdeel van de bestemming 'Verkeer'.

4.2.3 Bedrijvigheid en voorzieningen

Niet-woonfuncties, zoals detailhandel, horeca, consumentverzorgende dienstverlening en andere bedrijvigheid, zijn in de Buikslotermeer met name te vinden op en rond het Buikslotermeerplein. Deze locatie valt echter buiten dit bestemmingsplan.

In het plangebied bevinden zich in de panden in de winkelstrip aan de J. Drijverweg detailhandel en horeca. In het gebied aan de Rode Kruisstraat tussen de Waddenweg en de Nieuwe Leeuwarderweg is een aantal scholen gevestigd alsook een hotel. Andere voorzieningen zoals zorg zijn verspreid in het plangebied te vinden.

Een aan-huis-gebonden-beroep of kleinschalige bedrijfsmatige activiteiten aan huis zijn toegestaan, indien er geen overlast wordt verwacht. Daarom wordt dit in de bestemmingsregeling voor wonen positief geregeld. In een woongebied als Buikslotermeer kunnen alleen bedrijven worden gesitueerd die geen of weinig hinder veroorzaken.

De uitgangspunten voor bedrijvigheid en voorzieningen zijn:

- de bestaande detailhandel, horeca, maatschappelijke voorzieningen inclusief onderwijsvoorzieningen worden opgenomen;
- de bestaande medische voorzieningen als ook de bestaande legale sport- en recreatievoorzieningen worden in het bestemmingsplan opgenomen.

4.2.4 Wonen

De functie wonen is in de Buikslotermeer de leidende functie. Er zijn zowel laagbouwoningen als gestapelde woningbouw te vinden in het plangebied. Op meerdere plaatsen komen vrijliggende garageboxen voor. Aangebouwde en inpandige garages vallen onder de bestemming Wonen.

De uitgangspunten voor wonen zijn:

- de bestemmingsregeling wordt in beginsel gebaseerd op de huidige regeling;
- binnen de woonbestemmingen is tevens short stay toegestaan. In de begripsbepalingen van de planregels is opgenomen wat precies onder short stay verstaan moet worden;
- een lichte menging van de woonfunctie met een kantoor- en/of bedrijfsfunctie wordt toegestaan, met dien verstande dat de woonfunctie moet overheersen (een niet-woonfunctie wordt beperkt tot maximaal 40% van de brutovloeroppervlakte van de woning).

4.3 Ontwikkelingen

In het plangebied bevindt zich het terrein waarop deels het verzorgingstehuis Het Schouw is gevestigd. Niet vanwege de bouwfysische kwaliteit, maar meer vanwege de functionele kwaliteit is besloten nieuwbouw te plegen. In 2004 is een stedenbouwkundig plan vastgesteld voor het Schouw-Oost. Doel is het creëren van een woongebied waarin ouderen en andere doelgroepen wonen. Ouderen zouden de gelegenheid moeten krijgen om zoveel mogelijk zelfstandig te wonen, mede dankzij faciliteiten, zorg- en dienstverlening in de directe omgeving. Inmiddels zijn op basis van het stedenbouwkundig plan voor twee delen van het gebied (bouwdeel A en bouwdeel G) vergunningen afgegeven die zijn verwerkt in het voorliggende bestemmingsplan. Voor die delen van het plan die nog niet zijn uitgewerkt, is de bestaande situatie conform de vigerende regeling opgenomen. Ten tijde van het opstellen van dit bestemmingsplan zijn voor deze delen nog geen concrete plannen voor handen. Toekomstige bouwplannen zullen met een aparte procedure gerealiseerd moeten worden.

Hoofdstuk 5 Omgevingsaspecten

Dit hoofdstuk geeft op sectorale onderwerpen een nadere toelichting door een uitleg te geven van een aantal omgevingsaspecten, waaronder luchtkwaliteit, geluidshinder, water, archeologie en ecologie in relatie tot de eigenschappen van het plangebied, de randvoorwaarden die volgen uit de omgevingsaspecten en de geformuleerde uitgangspunten voor het bestemmingsplan. Dit bestemmingsplan ziet toe op een regeling voor al bestaande bebouwing en functies. Omdat het gaat om reeds aanwezige functies en bebouwing, wordt met name de algemene situatie in het plangebied beschreven.

5.1 Archeologie en cultuurhistorie

5.1.1 Algemeen

Cultuurhistorie omvat vele aspecten zoals het archeologisch erfgoed, (archeologische) monumenten, landschappelijke elementen en structuren, stedenbouwkundige structuren en delen van de infrastructuur. Het binnen een plangebied aanwezige cultuurhistorische erfgoed moet worden behouden en vormt de basis voor nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. Het gaat niet alleen om de erkende monumenten. De wijze van bescherming via het bestemmingsplan is afhankelijk van de karakteristiek van de cultuurhistorische elementen of gebieden, maar ook van de strategieën: instandhouding, aanpassing en vernieuwing. Van belang zijn de aspecten: (archeologische) rijksmonumenten, (toekomstige) gemeentelijke monumenten, beschermde stads- en dorpsgezichten, cultuurhistorisch waardevolle of karakteristieke bebouwingsstroken, gebouwen en onderdelen van dorpskernen alsmede bekende en te verwachten archeologische waarden.

5.1.2 Regelgeving

Monumentenwet

De Monumentenwet 1988 biedt bescherming aan monumenten en stads- en dorpsgezichten. Per 1 september 2007 is de wijziging van de Monumentenwet 1988 ten behoeve van de archeologische monumentenzorg (Wet op de archeologische monumentenzorg) in werking getreden. Daarin is bepaald dat de Gemeenteraad bij de vaststelling van een bestemmingsplan en bij de bestemming van de in het plan begrepen grond, rekening houdt met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten (art. 38a Monumentenwet 1988). Dat betekent dat bij de vaststelling van een bestemmingsplan niet alleen rekening moet worden gehouden met bekende monumenten, maar ook met de omstandigheid dat in bepaalde terreinen nog archeologische resten in de bodem kunnen worden aangetroffen. Om zo tijdig mogelijk hierop te kunnen anticiperen is het nodig de archeologische verwachting van een gebied in kaart te brengen door middel van een archeologisch bureauonderzoek.

Op basis van het bureauonderzoek wordt beoordeeld of een beschermende regeling in het bestemmingsplan nodig is, en zo ja, op welke wijze dat dient te gebeuren. Indien het bureauonderzoek leidt tot een bepaalde archeologische verwachting, dan kan in het bestemmingsplan een regeling worden getroffen in die zin dat in aangegeven gevallen de aanvrager om een omgevingsvergunning voor het bouwen dan wel een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van bepaalde werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden, een rapport dient te overleggen waarin de archeologische waarde van het terrein, dat blijkens de aanvraag zal worden verstoord, naar het oordeel van het College van burgemeester en wethouders in voldoende mate is vastgesteld (art. 39 lid 2 Monumentenwet). Op grond van dat archeologisch rapport kunnen eventueel voorschriften aan de betreffende omgevingsvergunning worden gesteld (art. 39 lid 3 Monumentenwet 1988).

Leidraad Landschap en Cultuurhistorie van de Provincie Noord-Holland

De Leidraad Landschap en Cultuurhistorie (21 juni 2010) is een onderdeel van het uitvoeringsprogramma

van de Structuurvisie Noord-Holland 2040 en beschrijft de kernkwaliteiten van de verschillende Noord-Hollandse landschappen. Gemeentelijke bestemmingsplannen die voorzien in nieuwe ontwikkelingen in het landelijke gebied dienen rekening te houden met deze karakteristieke eigenschappen.

De Leidraad Landschap en Cultuurhistorie geeft aan welke kernkwaliteiten van landschap en cultuurhistorie van provinciaal belang zijn. Provinciale Staten willen dat deze kwaliteiten op een zorgvuldige wijze worden meegenomen bij nieuwe ontwikkelingen waar nut en noodzaak van zijn onderbouwd. Het betreft ontwikkelingen zoals woningbouw, bedrijfsontwikkeling, natuur- en recreatieprojecten, infrastructuur et cetera. Of veranderingen wel of niet plaatsvinden is eigenlijk geen discussiepunt, het gaat om de wijze waarop, de mate waarin en de vormgeving ervan. De provincie gebruikt deze leidraad bij de ontwikkeling van eigen ruimtelijke plannen en bij de beoordeling van de ruimtelijke kwaliteit van gemeentelijke plannen.

De Informatiekaart Landschap en Cultuurhistorie van de provincie Noord-Holland is een geografische uitwerking van de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie. De kaart geeft in zijn algemeenheid informatie over landschapstypen, aardkundige waarden, cultuurhistorische objecten/monumenten, archeologische verwachtingen en structuurdragers als militaire structuren en historische dijken. Deze informatiekaart is voor wat betreft bovengrondse cultuurhistorische waarden vooral gericht op gemeenteoverschrijdende zaken en is daardoor minder geschikt voor het in kaart brengen van de lokale waarden.

Archeologiebeleid Amsterdam

In aansluiting op het rijks- en provinciaal beleid besteedt de gemeente specifieke aandacht aan vroegtijdige inpassing van archeologie in de ruimtelijke ordeningsprocessen. Uitgangspunt hierbij is een kwalitatief adequaat beheer van het cultureel erfgoed met aandacht voor een efficiënte voortgang van bouwprocessen en kostenbeheersing.

De wetgeving schrijft voor dat bij vaststelling van een nieuw bestemmingsplan altijd een nadere waardestelling nodig is van de aanwezige archeologische verwachting in de vorm van een bureauonderzoek. Dit bureauonderzoek wordt in Amsterdam uitgevoerd door Bureau Monumenten & Archeologie (BMA) en behelst een specificatie van eventuele archeologische waarden binnen een specifiek plangebied en een advies met betrekking tot het daarbij behorende beleid en/of te nemen maatregelen. Bij de formulering van het beleid staat altijd een realistische balans tussen het archeologische belang ten opzichte van de voortgang van het ruimtelijke ontwikkelingsproces in de stad centraal.

Ondanks de getroffen maatregelen om vooraf archeologisch onderzoek in te plannen kunnen toevalsvondsten bij bouwprojecten worden aangetroffen. Hiervoor blijft de meldingsplicht van kracht (artikel 53 Monumentenwet 1988). Deze houdt in dat, ondanks getroffen maatregelen om vooraf archeologisch onderzoek in te plannen, bij toevalsvondsten BMA per ommegaande dient te worden geïnformeerd door de uitvoerder of opdrachtgever.

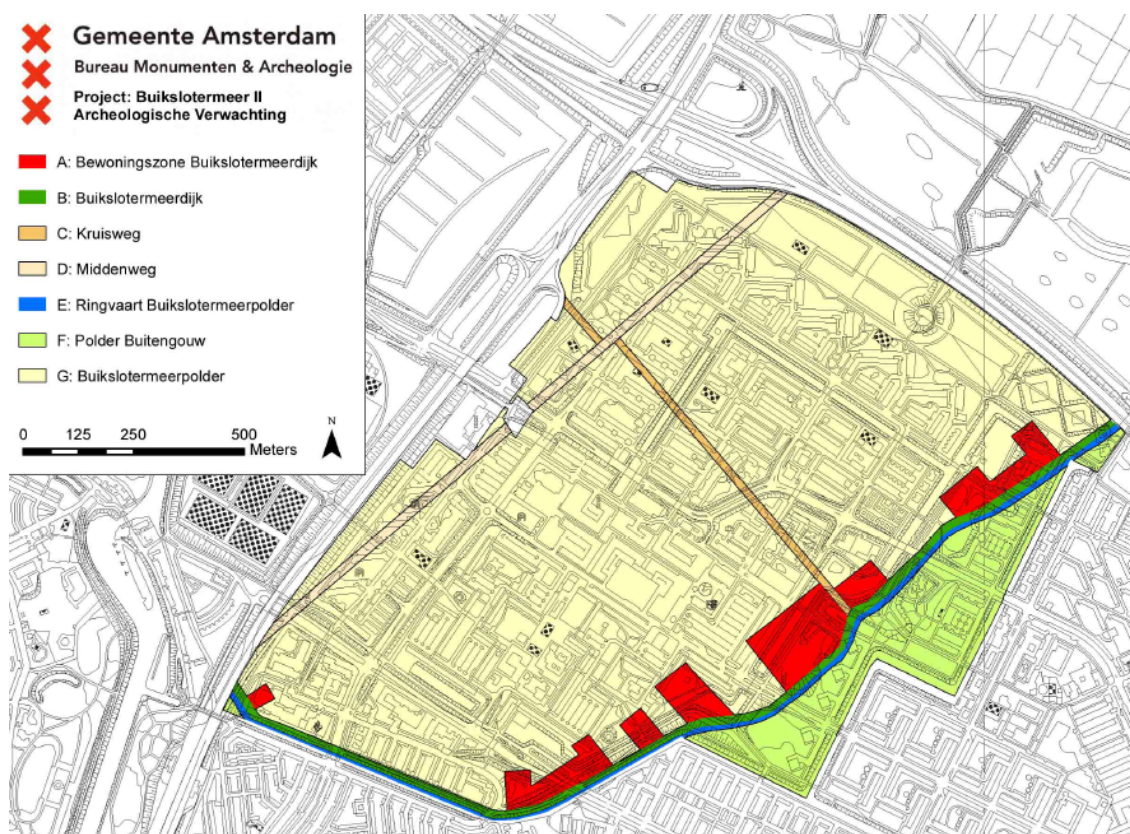
5.1.3 Toetsing en uitgangspunten bestemmingsplan

5.1.3.1 Archeologie

Bureau Monumenten & Archeologie (BMA) heeft in opdracht van stadsdeel Noord een archeologisch bureauonderzoek uitgevoerd voor het bestemmingsplangebied Buikslotermeer II, stadsdeel Noord. Het onderzoek is als bijlage 2 bij deze toelichting gevoegd.

Het onderzoek is bedoeld om een beeld te krijgen van de ondergrondse cultuurhistorische waarden die in het plangebied aanwezig kunnen zijn. Een dergelijk bureauonderzoek past binnen de verplichting van gemeenten om conform de Monumentenwet beleid te ontwikkelen ten aanzien van het behoud c.q. documentatie van die overblijfselen bij bouwontwikkeling.

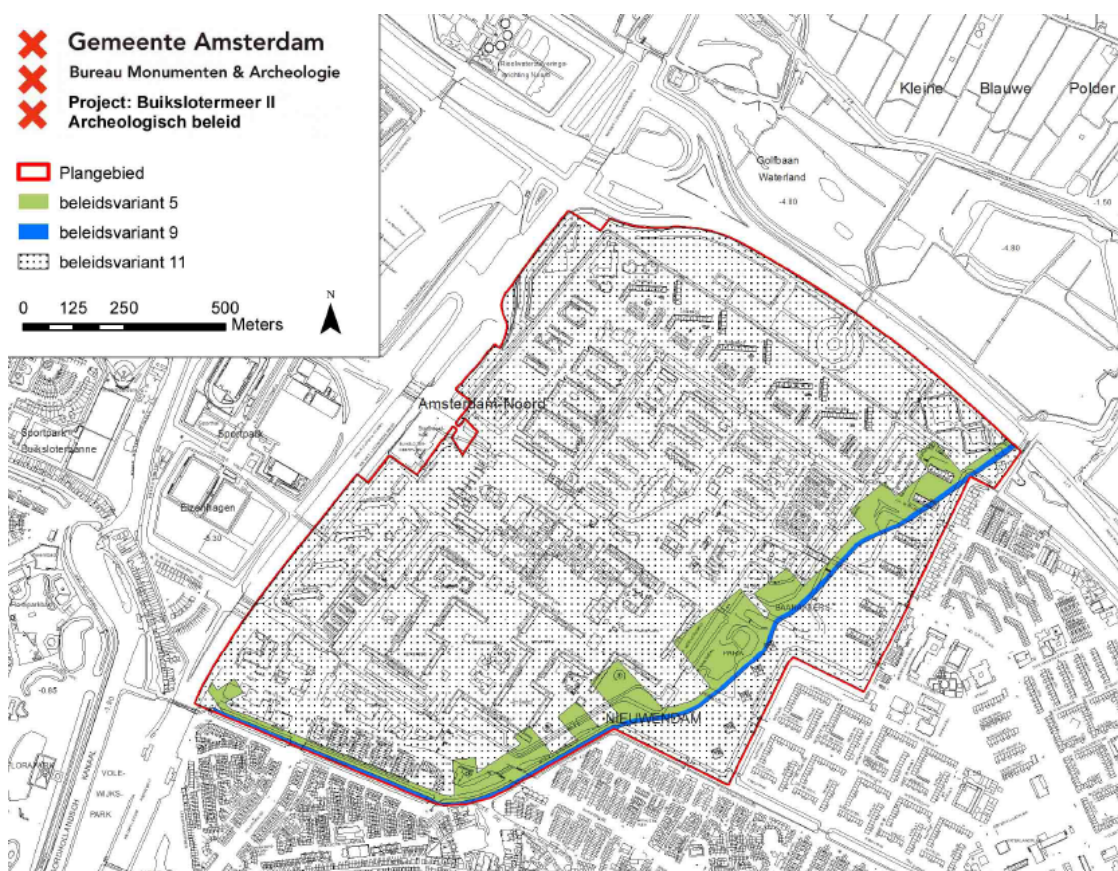
Het bureauonderzoek gaat uit van een beknopt overzicht van de historisch-topografische ontwikkeling van het plangebied. Het historisch overzicht wordt aangevuld met archeologische informatie afkomstig van vindplaatsen in de omgeving van het plangebied. De historische en archeologische informatie over de ruimtelijke topografische ontwikkelingen is omgezet naar een beeld van archeologische verwachtingen.

archeologische verwachtingszones op basis van historisch-topografische inventarisatie

Op basis van de inventarisatie zijn binnen het plangebied Buikslotermeer II materiële overblijfselen te verwachten die samenhangen met de gebruiksgeschiedenis van de middeleeuwse ontginningsfase tot in de 20ste eeuw. In de voormalige Buikslotermeerpolder zijn met name vanaf de 17de eeuw sporen te verwachten, zoals als ophogingslagen, bebouwingsresten, afval of losse vondsten. Ten aanzien van de archeologische kwaliteit van de ondergrond van het plangebied dient met 20ste eeuwse verstoringen rekening te worden gehouden. De kans bestaat dat bij de aanleg van de huidige bebouwing op diverse plekken het oorspronkelijke polderpeil is vergraven.

Op de archeologische verwachtingskaart zijn zeven zones met twee hoge en vijf lage archeologische verwachting te onderscheiden. Aan de hand hiervan is een archeologische beleidskaart opgesteld, waarin de beleidsregels en maatregelen voor de vereiste archeologische monumentenzorg zijn vastgelegd.

archeologische beleidszones op basis van de archeologische verwachtingen

De archeologische beleidskaart van het plangebied Buikslotermeer II is bedoeld als een ruimtelijk schema van de maatregelen die nodig zijn voor de zorg voor het archeologische erfgoed binnen bepaalde zones of locaties in het plangebied. De verwachtingen worden gekoppeld aan de huidige toestand van het terrein en mogelijk opgetreden bodemverstoringen. De clustering van de verwachtingszones resulteert in een beleidskaart met daarop drie zones met bijbehorende specifieke beleidsmaatregelen

Voor het gehele plangebied geldt de wettelijke meldingsplicht. Dit houdt in dat ook in geval geen archeologisch vervolgonderzoek is vereist en toch bodemvondsten ouder dan vijftig jaar worden aangetroffen dit aan Bureau Monumenten en Archeologie gemeld wordt zodat in overleg met de opdrachtgever maatregelen getroffen kunnen worden tot documentatie en berging van de vondsten.

5.1.3.2 Cultuurhistorie

Naar aanleiding van de Modernisering van de Monumentenwet en de wijziging van artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a van het Bro d.d.17 juni 2011, staatsblad 5 juli 2011, nr 339) dienen cultuurhistorische waarden uitdrukkelijk te worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen. Dat betekent dat gemeenten een analyse moeten verrichten van de cultuurhistorische waarden in een bestemmingsplangebied en daar conclusies aan verbinden die in een bestemmingsplan verankerd worden.

Bij cultuurhistorische waarden gaat het over de positieve waardering van sporen, objecten, patronen en structuren die zichtbaar of niet zichtbaar onderdeel uitmaken van onze leefomgeving en een beeld geven

Buikslotermeer II (vastgesteld)

van een historische situatie of ontwikkeling. In veel gevallen bepalen deze cultuurhistorische waarden de identiteit van een plek of gebied en bieden ze aanknopingspunten voor toekomstige ontwikkelingen. Deze cultuurhistorische elementen kan men niet allemaal als beschermd monument of gezicht aanwijzen, maar zijn wel onderdeel van de manier waarop we ons land beleven, inrichten en gebruiken.

Bureau Monumenten & Archeologie (BMA) heeft in opdracht van stadsdeel Noord een cultuurhistorische verkenning en advies uitgevoerd voor het bestemmingsplan Buikslotermeer II. Het onderzoek is als bijlage 3 bij deze toelichting gevoegd.

De opzet van de naoorlogse tuinsteden in Noord sluit aan op de principes van het AUP. De basis is de scheiding van functies: wonen, werken, verkeer en recreatie. Uitgangspunt is een open verkaveling in stroken, haken en hoven in een combinatie van laag-, middelhoog- en hoogbouw waarbij het groen om de bebouwing heen 'vloeit'. Bij de ontwikkeling van het uitbreidingsplan Buikslotermeer werd gezocht naar nieuwe manieren om de grote uitbreidingswijken vorm te geven. Zo vormt Het Breed een uitzondering omdat alle blokken naar ontwerp van één architect zijn en omdat ze alle volstrekt uniform zijn. Dit plan is van begin af met grote waardering ontvangen. In het noordelijk deel van de Buikslotermeer is zichtbaar dat ook hier nieuwe wegen werden ingeslagen. Hier zijn meer combinaties in laag-, midden- en hoogbouw van verschillende architectuureenheden binnen stedenbouwkundige kavels te zien dan in de voorgaande naoorlogse uitbreidingswijken het geval was. Bovendien werden er experimentele stappen gezet met nieuwe bouwsystemen die een grootschalige industriële productiewijze mogelijk maakten. Van belang in het hele plangebied zijn de groen- en waterpartijen en de bruggen, viaducten en terrassen als geïntegreerd onderdeel van wijkontwerp.

Cultuurhistorisch betekenisvolle elementen en structuren - BMA adviseert om de cultuurhistorisch betekenisvolle elementen en structuren die in hoofdstuk 3 genoemd zijn alsmede de orde 1 objecten van de AUP-waarderingskaart:

- op de verbeelding (of een aparte kaartbijlage met cultuurhistorische waarden) aan te geven;
- de rooilijnen, bouwvlakken en bouwhoogtes vast te leggen;
- voor de waardering van de bebouwing in De Buikslotermeer II te verwijzen naar AUP-waarderingskaarten en deze als bijlage van het bestemmingsplan op te nemen;
- de groen- en waterelementen, zoals parkstroken, plantsoenen, perken, tuinen en waterlopen als groen, danwel water vast te leggen;
- de viaducten, bruggen en openbare terrassen met geïntegreerde zichtgelegenheden vast te leggen;
- de kenmerkende hoogteverschillen tussen de woongebieden en de omringende dijken vast te leggen.

BMA adviseert om speciaal beleid op de omgang met het groen te ontwikkelen. De groenstructuur is immers van belang en kan worden gezien als contravorm van de bebouwing. Het vervult vanuit stedenbouwkundig perspectief een structurerende rol. Daarbij valt onder meer te denken aan de wijze waarop eigenaren privé danwel gemeenschappelijke tuinen die grenzen aan de openbare ruimte kunnen afschermen. Immers, zodra dit aan de hand van allerhande schuttingen gebeurt, leidt dat niet alleen tot een sterk verlies van de groene kwaliteit van de Buikslotermeer, maar ook tot een verloederde openbare ruimte. Hierbij spelen zichtlijnen binnen de wijken een belangrijke rol, evenals de beplantingskeuze en het onderhoud van het openbare groen.

Ten aanzien van het advies van BMA wordt het volgende opgemerkt. Op de verbeelding worden de bestemmingsvlakken, bouwhoogtes en daar waar relevant goothoogtes c.q. bebouwingspercentages opgenomen. Het opnemen van deze maatvoeringsbepalingen bieden naar de mening van het stadsdeel voldoende houvast voor het respecteren van de cultuurhistorische waarden in het gebied. Daarnaast is het groen in het plangebied zorgvuldig vast gelegd in een tweetal bestemmingen als ook zijn nadere groentypen nader aangeduid. Het ontwikkelen van beleid van groen is in het kader van het bestemmingsplan niet aan de orde. In het bestemmingsplan worden bruggen en viaducten nader

aangeduid. Hoogteverschillen worden per definitie niet opgenomen in het bestemmingsplan en zal ook in dit bestemmingsplan niet worden opgenomen.

5.1.3.3 Monumenten

In het plangebied bevinden zich geen rijksmonumenten of provinciale monumenten.

5.1.4 Conclusie

Er wordt voor de gebieden, waar een archeologische verwachting geldt, een dubbelbestemming in het bestemmingsplan opgenomen naast de hoofdbestemming. De bescherming van (verwachte) archeologische waarden wordt in dit bestemmingsplan geregeld met een omgevingsgunning als bedoeld in artikel 2.1 lid 1 Wabo. Aan een omgevingsvergunning zijn bouwregels verbonden die bepalen dat in het belang van de archeologische monumentenzorg de aanvrager van een omgevingsvergunning een archeologisch rapport met selectiebesluit dient te overleggen. Daarnaast wordt opgenomen dat een omgevingsvergunning moet worden aangevraagd voor het uitvoeren van aanlegwerkzaamheden. In het kader van archeologie, cultuurhistorie en monumentenzorg zijn geen belemmeringen te constateren voor het bestemmingsplan Buikslotermeer II.

5.2 Bodemkwaliteit

5.2.1 Algemeen

Bij het toekennen van (gevoelige) bestemmingen aan gronden is het van belang om te weten wat de kwaliteit van de bodem is. In het kader van goede ruimtelijk ordening moet voorkomen worden dat gevoelige bestemmingen op verontreinigde gronden worden gerealiseerd. Ook op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en de Bouwverordening is het verboden te bouwen op verontreinigde grond. Daarom moet voorafgaand aan de vaststelling van het bestemmingsplan onderzoek worden gedaan naar de bodemkwaliteit in het plangebied. Bij een geconstateerde verontreiniging moet in verband met de uitvoerbaarheid van een bestemmingsplan tevens in kaart worden gebracht welke saneringsmaatregelen nodig zijn om het beoogde gebruik van de gronden te kunnen realiseren.

5.2.2 Regelgeving

Wet bodembescherming

De bescherming van de bodem wordt wettelijk o.a. geregeld in de Wet bodembescherming (Wbb). De Wbb is een zogenaamde raamwet, wat betekent dat de kaders worden aangegeven maar dat de uitwerking daarvan geregeld is in verschillende besluiten en circulaire (o.a. Besluit bodemkwaliteit, Besluit Uniforme Saneringen en Circulaire bodemsanering 2009). De Wbb stelt in het bijzonder regels ter voorkoming van bodemverontreiniging en sanering van ontstane verontreiniging. De Wbb heeft betrekking op landbodems; waterbodems vallen onder de Waterwet. In de Wbb maakt grondwater wel onderdeel uit van de bodem. De wet bestaat uit een tweetal regelingen:

1. een regeling voor de bescherming van de bodem, met daarin opgenomen de zorgplicht;
2. een regeling voor de aanpak van overige bodemverontreiniging op land.

Nota Bodembeheer

De gemeenteraad heeft op 4 april 2012 de Nota Bodembeheer vastgesteld. In deze nota staat het gebruik van de bodem centraal. Het Besluit bodemkwaliteit geeft gemeenten de vrijheid eigen normen op te stellen voor toepassen van grond binnen de eigen gemeente, het zogenaamde gebiedsspecifieke beleid. Dat is met genoemde nota voor Amsterdam ingevuld. Deze eigen normen (de lokale maximale waarden) waarborgen het stand-still principe binnen Amsterdam, het uitgangspunt waarbij de kwaliteit

van de bodem binnen de gemeentegrenzen niet verslechtert.

5.2.3 Toetsing en uitgangspunten bestemmingsplan

Uit beschikbare bodemgegevens (www.bodemloket.nl) blijkt dat op diverse locaties binnen het plangebied bodemonderzoeken zijn uitgevoerd waarbij óf geen vervolgonderzoek noodzakelijk is óf die nog in procedure zijn.

Op de bodemkwaliteitskaart van stadsdeel Noord (2007) is de kwaliteit van de bodem gekwalificeerd als klasse 1A. Dat wil zeggen schone en MVR-grond (vervangen door de Klasse Wonen in het Besluit bodemkwaliteit) met verhoogde gehalten EOX en minerale olie door bestanddelen van natuurlijke herkomst. Dit geldt zowel voor de toplaag, als het oorspronkelijke maaiveld en de diepere lagen.

5.2.4 Conclusie

Het bestemmingsplan maakt geen nieuw gebruik mogelijk. Uitsluitend de bestaande situatie wordt opnieuw vastgelegd. Voor deze bestaande functies is in het verleden onderzoek naar de kwaliteit van de bodem uitgevoerd. Bodemonderzoek voor deze bestaande situaties is daarom in het kader van dit bestemmingsplan niet aan de orde.

Bij eventuele toekomstige uitbreidingen of herontwikkelingen van bestaande functies zal bij de aanvraag omgevingsvergunning een bodemonderzoek moeten worden overlegd, waaruit blijkt dat de bodem geschikt is voor het beoogde doel. De Bouwverordening waarborgt de uitvoering van dat bodemonderzoek op dat moment. In het kader van bodem zijn geen belemmeringen te constateren voor het bestemmingsplan Buikslotermeer II.

5.3 Externe veiligheid

5.3.1 Normstelling en beleid

Bij externe veiligheid gaat het om het binnen aanvaardbare grenzen houden van risico's bij productie, opslag en vervoer van gevaarlijke stoffen. Bij externe veiligheid wordt onderscheid gemaakt tussen het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR).

Het PR is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting of langs een vervoersas. Het GR drukt de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal een bepaalde omvang overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen.

Binnen externe veiligheid zijn de volgende categorieën te onderscheiden: externe veiligheidsaspecten van inrichtingen en buisleidingen, transport van gevaarlijke stoffen over de weg en het water, en vuurwerkopslag.

Besluit externe veiligheid inrichtingen

Voor risicovolle inrichtingen is de normstelling gebaseerd op het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), dat op 27 oktober 2004 in werking is getreden. Het Bevi legt veiligheidsnormen op aan bedrijven die een risico vormen voor mensen buiten de inrichting. Het Bevi is opgesteld om de risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle bedrijven te beperken. Voorbeelden van deze risicovolle bedrijven zijn LPG-tankstations, ammoniakkoelinstallaties en bedrijven die onder het Besluit risico zware ongevallen (Brzo) vallen.

Het Bevi bevat de normstelling op het gebied van externe veiligheid van inrichtingen en richt zich daarbij op de aspecten vergunningverlening en ruimtelijke ordening. Ook bedrijven met gevaarlijke stoffen

waarop het Bevi niet van toepassing is, kunnen risico's voor de omgeving met zich meebrengen.

Voor nieuwe situaties geldt voor het PR, op basis van het Bevi een norm van 10^{-6} per jaar en voor bestaande situaties 10^{-5} per jaar. Voor het GR geldt een oriëntatiewaarde (richtwaarde) van:

1. 10^{-5} voor een ongeval met meer dan 10 dodelijke slachtoffers;
2. 10^{-7} voor een ongeval met meer dan 100 dodelijke slachtoffers;
3. 10^{-9} voor een ongeval met meer dan 1000 dodelijke slachtoffers;
4. enzovoort (een lijn door deze punten bepaalt de norm).

Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen

In augustus 2004 is de Circulaire risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen in de Staatscourant gepubliceerd. In deze circulaire is het externe veiligheidsbeleid voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over water en wegen opgenomen.

Op basis van de circulaire is voor bestaande situaties de grenswaarde voor het PR ter plaatse van kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten 10^{-5} per jaar en de streefwaarde 10^{-6} per jaar. In nieuwe situaties is de grenswaarde voor het PR ter plaatse van kwetsbare objecten 10^{-6} per jaar; voor beperkt kwetsbare objecten in nieuwe situaties geldt een richtwaarde van 10^{-6} per jaar. Op basis van de circulaire geldt bij een overschrijding van de oriëntatiewaarde voor het GR of een toename van het GR een verantwoordingsplicht. Deze verantwoordingsplicht geldt zowel in bestaande als in nieuwe situaties. De circulaire vermeldt dat op een afstand van meer dan 200 meter vanaf het tracé in principe geen beperkingen hoeven te worden gesteld aan het ruimtegebruik.

Het ministerie werkt aan het Basisnet voor vervoer van gevaarlijke stoffen. In het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev) worden voor dit Basisnet - in lijn met het Bevi - de risiconormen voor het plaatsgebonden risico en het groepsrisico vastgelegd.

Het Btev zal voor bestemmingsplannen die betrekking hebben op een gebied dat geheel of gedeeltelijk gelegen is binnen 200 meter van een transportroute, een verantwoording GR gaan verplichten. Deze verantwoording mag achterwege blijven indien:

- het groepsrisico niet hoger is dan 0,1 maal de oriëntatiewaarde of
- het groepsrisico met niet meer dan 10% toeneemt en de oriëntatiewaarde niet wordt overschreden.

Wel moet in alle gevallen de mogelijkheden tot hulpverlening en zelfredzaamheid worden beschreven en moet de brandweer om advies worden gevraagd.

Besluit externe veiligheid buisleidingen

Met ingang van 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Op basis van het Bevb moet bij de vaststelling van een bestemmingplan, op grond waarvan de aanleg, bouw of vestiging van een kwetsbaar object bij een buisleiding wordt toegelaten, een grenswaarde van 10^{-6} per jaar in acht worden genomen. Voor beperkt kwetsbare objecten geldt deze waarde als richtwaarde.

Op basis van het Bevb moet bij de vaststelling van een bestemmingsplan, op grond waarvan de aanleg, bouw of vestiging van een kwetsbaar of een beperkt kwetsbaar object wordt toegelaten, tevens het GR in het invloedsgebied van de buisleiding worden verantwoord.

Indien:

- een bestemmingsplan betrekking heeft op een gebied waarbinnen de letaliteit van personen binnen het invloedsgebied minder dan 100% is, of
- het GR niet hoger is dan 0,1 maal de oriëntatiewaarde of

Buikslotermeer II (vastgesteld)

- de toename van het GR bij verwezenlijking van het bestemmingsplan niet hoger is dan 10% en de oriëntatiewaarde niet overschreden wordt.

kan een deel van de verantwoording GR achterwege worden gelaten. Dat betreft specifiek artikel 12, eerste lid, onderdelen c t/m e van het Bevb waarin maatregelen ter beperking van het GR worden onderzocht.

Voorafgaand aan de vaststelling van het bestemmingsplan, stelt het bevoegd gezag het bestuur van de regionale brandweer in de gelegenheid om in verband met het GR advies uit te brengen over de mogelijkheden tot voorbereiding van bestrijding en beperking van de omvang van een ramp of zwaar ongeval en over de zelfredzaamheid van personen in het invloedsgebied van de buisleiding.

Op grond van het Bevb is het tevens verplicht om in bestemmingsplannen de ligging van buisleidingen weer te geven. Hierbij wordt ook een belemmerende strook (streckende tot 5 meter aan weerszijden) meegenomen, waarbinnen geen bouwwerken mogen worden opgericht. Verder dienen bestemmingsplannen een vergunningstelsel op te nemen voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of werkzaamheden binnen de belemmerende strook die de integriteit en werking van de buisleiding kunnen verhinderen.

Besluit risico's zware ongevallen

Op 19 juli 1999 is het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo 1999) in werking getreden als uitvloeisel van de Seveso II richtlijn van de Europese Unie. Het Brzo 1999 stelt eisen aan het veiligheidsbeleid van bedrijven die op grote schaal met gevaarlijke stoffen werken. Doelstelling is het voorkomen en beperken van ongevallen met gevaarlijke stoffen. Daartoe moeten bedrijven onder meer over een veiligheidsbeleid en een veiligheidsbeheerssysteem beschikken. Boven een bepaalde hoeveelheid gevaarlijke stoffen moeten bedrijven daarnaast ook nog een veiligheidsrapport opstellen en indienen bij de overheid.

Vuurwerkbesluit

Op 1 maart 2002 is het Vuurwerkbesluit in werking getreden. Het besluit vervangt het Vuurwerkbesluit wet milieugevaarlijke stoffen en het Reglement gevaarlijke stoffen. Het besluit maakt onder meer onderscheid tussen consumenten- en professioneel vuurwerk, hanteert strikte veiligheidsafstanden voor vuurwerkbedrijven in relatie tot de bebouwde omgeving en stelt scherpere eisen aan de opslag van vuurwerk.

5.3.2 Toetsing en uitgangspunten bestemmingsplan

5.3.2.1 Bevi bedrijven

Er zijn in het plangebied Buikslotermeer II geen Bevi-bedrijven aanwezig. In het gebied bevindt zich een brandstofverkooppunt (zonder LPG-verkoop). Deze valt niet onder het Bevi en leidt op grond van de regelgeving voor externe veiligheid niet tot ruimtelijke beperkingen voor het plan.

5.3.2.2 Transport gevaarlijke stoffen over de weg

Langs en in het plangebied bevinden zich twee gevaarlijke stoffen routes, namelijk:

- via de ringweg A10, aan de noordkant van het plangebied;
- via de Nieuwe Leeuwarderweg, dwars door het plangebied.

Een gedeelte van het plangebied ligt binnen 200 meter van deze route. Daarom is het aspect externe veiligheid nader onderzocht. Dit is door Oranjewoud SAVE nader onderzocht in het kader van het bestemmingsplan Vernieuwing boven 't Y (2006).

Plaatsgebonden risico

In onderstaande tabel zijn de berekende afstanden voor plaatsgebonden contouren opgenomen.

Plaatsgebonden risico	Huidigesituatie	Autonome situatie	Voorgenomen situatie
	<i>afstand in meters</i>	<i>afstand in meters</i>	<i>afstand in meters</i>
- 10 ⁻⁵	niet aanwezig	niet aanwezig	niet aanwezig
- 10 ⁻⁶	niet aanwezig	niet aanwezig	niet aanwezig
- 10 ⁻⁷	18	18	20
- 10 ⁻⁸	92	92	90

Uit deze berekeningen blijkt dat het plaatsgebonden risico van 10⁻⁶ niet wordt overschreden. Het plaatsgebonden risico wordt bepaald door het aantal LPG-tankwagens. Dit aantal neemt niet toe, met gevolg dat de contouren niet toenemen. Dit betekent dat vanuit het plaatsgebonden risico geen beperkingen aanwezig zijn ten aanzien van de ontwikkeling van het gebied en dat aan de normstelling uit de Circulaire Normstelling vervoer gevaarlijke stoffen wordt gedaan.

Groepsrisico

In het onderzoek van Oranjewoud SAVE is het groepsrisico berekend voor de huidige, autonome en voorgenomen situatie. Dit betreft het maximale groepsrisico wat optreedt ten gevolge van gevaarlijke stoffen, deze geldt als maatgevend.

Uit onderzoek blijkt dat het groepsrisico toeneemt en de oriëntatiewaarde overschrijdt in de autonome en voorgenomen situatie. In onderstaande tabel is voor de drie scenario's de onder-/overschrijding factor opgenomen.

	Huidigesituatie	Autonome situatie	Voorgenomen situatie
Maximale groepsrisico	0.010 * oriëntatiewaarde	1.23 * oriëntatiewaarde	1,34 * oriëntatiewaarde

Op grond van het bovenstaande kan worden opgemerkt dat er een toename van het groepsrisico plaatsvindt als ook een overschrijding van de oriëntatiewaarde.

De conclusie is dat er geen sprake is van een PR. De LPG tankstations aan de nieuwe Leeuwarderweg zijn in ieder geval niet meer aanwezig. Omdat het bestemmingsplan zuiver conserverend is, neemt het GR niet toe. Zodoende is de toename van het groepsrisico ook kleiner dan 10% en is er geen verantwoording van het groepsrisico nodig.

Voor de volledigheid is er wel advies aan de brandweer gevraagd met betrekking tot de zelfredzaamheid en de hulpverlening. De brandweer heeft geadviseerd om de nadruk te leggen op het voorlichten en tijdig alarmeren. De voorgestelde maatregelen dragen vooral bij aan een grotere zelfredzaamheid. Het volledige advies van de brandweer is als bijlage 5 van deze toelichting gevoegd. De functies nabij de route voor gevaarlijke stoffen zijn niet speciaal bestemd voor minder zelfredzame mensen (zoals zorginstellingen, kinderdagverblijven en basisscholen), waarvan de fysieke veiligheidssituatie extra

aandacht vraagt van de nood- en hulpdiensten. Er mag dus vanuit worden gegaan dat de aanwezigen in het plangebied gemiddeld zelfredzaam zullen zijn. De communicatie over risico's van gevaarlijke stoffen gebeurt via de wettelijke kanalen als de provinciale risicokaart. Amsterdam communiceert op dit moment niet actief over de risico's van gevaarlijke stoffen. Vanwege de lage risico's zal voor dit gebied geen actief communicatieprogramma worden opgezet.

5.3.2.3 *Transport gevaarlijke stoffen over het water*

Het plangebied ligt niet binnen de risicozone van een vaarweg voor transport van gevaarlijke stoffen. Voor het bestemmingsplan Buikslotermeer II gelden geen beperkingen en er behoeven geen maatregelen te worden genomen.

5.3.2.4 *Buisleidingen*

Er lopen in het plangebied geen bijzondere kabel- en leidingenstroken of -reserveringen. Het plangebied ligt niet binnen het invloedsgebied van een hoge druk aardgasleiding.

5.3.2.5 *Brzo bedrijven*

Er zijn geen Brzo bedrijven in of nabij Buikslotermeer.

5.3.2.6 *Vuurwerkverkooppunt*

Er is in geen verkooppunt voor vuurwerk in het plangebied.

5.3.2.7 *Hoogspanningsverbinding en straalpaden*

In en nabij het plangebied lopen geen hoogspanningsleidingen. Over de Buikslotermeer loopt wel het KPN-straalpad Hilversum-Wormerveer met een obstakelhoogte van ongeveer 45 meter. Straalpaden dienen ter bescherming van telecommunicatieverbindingen. Binnen deze gebieden gelden beperkingen voor wat betreft bouwhoogten.

Omdat in het voorliggende plangebied hoofdzakelijk de bestaande situatie wordt vastgelegd en geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk worden gemaakt, wordt er geen afbreuk gedaan aan de voorwaarden van het straalpad. Om reden van kenbaarheid is het straalpad met gebiedsaanbieding Other op de verbeelding nader aangeduid.

5.4 Geluid

5.4.1 Algemeen

Geluidshinder kan ontstaan door verschillende activiteiten. In de Wet geluidhinder (Wgh) en de Wet milieubeheer (Wm) zijn geluidsnormen opgenomen voor wegverkeerslawaai, railverkeerslawaai en industriellawaai. Deze normen geven de hoogst acceptabele geluidsbelasting bij geluidsgevoelige functies zoals woningen.

Bij het bepalen van de maximaal toegestane geluidsbelasting maakt de Wet onderscheid tussen bestaande situaties en nieuwe situaties. Nieuwe situaties zijn nieuw te bouwen geluidsgevoelige functies of nieuwe geluidhinder veroorzakende functies.

Met het inwerkingtreden van de Crisis en Herstel Wet (CHW) is het door wijziging van de Wgh mogelijk om voor situaties die betrekking hebben op industriellawaai en wegverkeerslawaai ook hogere waarden vast te stellen (en te toetsen) in de procedure voor een uitwerking- of wijzigingsplan. In het geval dat er geen hogere waarde wordt vastgesteld bij het moederplan kan worden volstaan met een meer globale

akoestische beschouwing waarin in ieder geval wordt onderbouwd dat de gewenste wijzigings- en/of uitwerkingsbevoegdheid akoestisch mogelijk is.

5.4.2 Regelgeving

Wet geluidhinder

Op 5 juli 2006 is de Wijzigingswet van de Wet geluidhinder aangenomen (Staatsblad 350, Wet van 5 juli 2006, houdende wijziging Wgh, modernisering instrumentarium geluidbeleid, eerste fase). De artikelen van de nieuwe wet zijn in werking getreden per 1 januari 2007. In de (gewijzigde) Wgh zijn geluidsnormen voor toelaatbare equivalente geluidsniveaus opgenomen. De geluidsnormen gelden voor woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen gelegen binnen de geluidszone van een (spoor)weg of industrieterrein.

In de Wgh is aangegeven dat een akoestisch onderzoek moet worden verricht bij het voorbereiden van de vaststelling en/of herziening van een bestemmingsplan voor zover die geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op gronden behorende tot een zone als bedoeld in de Wgh. Wanneer een nieuw (of gewijzigd) bestemmingsplan het mogelijk maakt geluidsgevoelige bebouwing in de geluidszone van een industrieterrein of (spoor)weg te realiseren, is een akoestisch onderzoek noodzakelijk naar de geluidsbelasting van een industrieterrein of spoor(weg) op geluidsgevoelige bebouwing.

Indien de hoogste toelaatbare geluidsbelasting wordt overschreden, kan op grond van de Wgh een hogere waarde (onthefing op de geluidsbelasting) worden verleend door het bevoegd gezag. Voorwaarde is dat het toepassen van maatregelen gericht op het terugbrengen van de geluidsbelasting onvoldoende doeltreffend zijn, of overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, verkeerskundige, landschappelijke of financiële aard een rol spelen. Het toepassen van maatregelen dient in volgorde van prioriteit gericht te zijn op bronmaatregelen (geluiddempers, aanpassing wielen/spoor, aanpassing wegverharding en/of aangepaste rijsnelheden) en overdrachtsmaatregelen (geluidsschermen/geluidswallen).

Wanneer sprake is van meerdere relevante geluidsbronnen, kan slechts een besluit hogere waarde worden vastgesteld voor zover de gecumuleerde geluidsbelasting niet leidt tot een onaanvaardbare geluidbelasting. Verder dient, in het geval van ontheffing op de geluidsbelasting, de binnenwaarde worden gewaarborgd door het eventueel toepassen van gevelmaatregelen.

SWUNG - 1

Op 1 juli 2012 is een nieuwe wijziging van de Wgh (Samen Werken in de Uitvoering van Nieuw Geluidbeleid - deel 1, opgenomen in een nieuw hoofdstuk 11 Wet milieubeheer) in werking getreden. De grootste verandering bestaat uit de invoering van de geluidsproductieplafonds. Door de invoering van deze plafonds wordt de groei van de geluidshinder afkomstig van de rijksinfrastructuur (wegen in beheer bij Rijkswaterstaat (RWS) en spoorlijnen) beperkt. De geluidshinder mag met maximaal 1,5 dB toenemen ten opzichte van het referentiejaar.

Concreet betekend dit dat de beheerder door de invoering van de geluidsproductieplafonds ieder jaar moet nagaan of het geluidsproductieplafond niet wordt overschreden op zogenaamde referentiepunten (rekenpunten welke liggen 100 meter uit de weg op 4 meter hoogte). Bij aanpassingen aan de weg moet worden onderzocht of deze aanpassing zorgt voor een overschrijding van het geluidsproductieplafond. Als dat het geval is moet worden onderzocht welke maatregelen nodig zijn om deze overschrijding ongedaan te maken. Wanneer dit niet mogelijk blijkt te zijn kan ook het geluidsproductieplafond worden verhoogd.

5.4.3 Toetsing en uitgangspunten bestemmingsplan

In het navolgende wordt nader ingegaan op de aspecten industrielawaai, railverkeerslawaai en wegverkeerslawaai.

5.4.3.1 Industrielawaai

Op grond van artikel 40 Wgh moet een geluidszone worden vastgesteld rond industrieterreinen waar inrichtingen zijn gevestigd die 'in belangrijke mate geluidshinder kunnen veroorzaken'. Dit zijn inrichtingen en bedrijven als aangewezen in bijlage I, onderdeel D van het Besluit omgevingsrecht (Stb. 2010, nr. 143), de zogenaamde grote lawaaimakers. Dergelijke inrichtingen worden geacht zo veel lawaai te (kunnen) veroorzaken, dat de wijde omgeving ervan zeer zwaar belast wordt.

Het plangebied valt net buiten de geluidszone van 50 dB(A) van het gezoneerd industriegebied Johan van Hasseltkanaal-Oost. Binnen deze geluidszone vinden in het plangebied geen nieuwe ontwikkelingen plaats, de bestaande bebouwing blijft gehandhaafd. Om deze reden bestaat er geen aanleiding tot het uitvoeren van een akoestisch onderzoek.

5.4.3.2 Railverkeerslawaai

Het plangebied ligt niet binnen een geluidscontour afkomstig van een spoorweg, zodat voor dit aspect geen toetsing aan de Wgh behorende besluiten nodig is.

5.4.3.3 Wegverkeerslawaai

Op grond van artikel 74 Wgh bevinden zich van rechtswege langs alle wegen geluidszones waarbinnen de geluidsbelasting vanwege de weg aan het gestelde in de wet dient te worden getoetst. Dit geldt niet voor wegen:

- die zijn gelegen binnen een als woonerf aangeduid gebied of;
- waarvoor een maximumsnelheid van 30 km per uur geldt.

De breedte van de geluidszone is afhankelijk van het aantal rijstroken. In onderstaande tabel is de breedte van geluidszones langs rijwegen aangegeven.

Aantal rijstroken	geluidszones buitenstedelijk gebied	geluidszones stedelijk gebied
Weg met één of twee rijstroken	250 meter	200 meter
Weg met drie of vier rijstroken	400 meter	350 meter
Weg met vijf of meer rijstroken	600 meter	-

Een belangrijk deel van Buikslotermeer II valt binnen de geluidszone van de ringweg A10 en de Nieuwe Leeuwarderweg. Binnen deze geluidszones worden geen nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen toegestaan. De bestaande bebouwing mag gehandhaafd blijven.

5.4.4 Conclusie

In het kader van industrie-, rail- en wegverkeerslawaai zijn geen belemmeringen te constateren voor het bestemmingsplan Buikslotermeer II.

5.5 Luchthavenindelingbesluit Schiphol

5.5.1 Algemeen

Het Luchthavenindelingbesluit Schiphol is een besluit op basis van de Luchtvaartwet. Het LIB regelt welk gebied bestemd is voor gebruik als luchthaven en voor welk gebied daaromheen beperkingen gelden ten behoeve van de veiligheid en geluidsbelasting. Het LIB geeft regels voor gebruik en bestemming van de grond in deze gebieden. Op basis van het LIB kan de rijksoverheid beperkingen opleggen aan bouwinitiatieven in zones rondom Luchthaven Schiphol. Primaire doelen zijn het voorkomen dat het gebruik van de grond en de bebouwing op en rond Schiphol een gevaar zou kunnen vormen voor de veiligheid van het luchtverkeer en beperken van het aantal nieuwe en bestaande door vliegtuiggeluid gehinderde bewoners en gebruikers.

5.5.2 Regelgeving

Het oorspronkelijke LIB stamt uit 2002 en is op 31 augustus 2004 gewijzigd in werking getreden. Het LIB is een Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB), die gebaseerd is op de Wet Luchtvaart. Met het Luchthavenindelingbesluit Schiphol (LIB) wordt in kaartmateriaal een zogenaamd beperkingengebied vastgesteld, deze betreffen:

- de bebouwing en het gebruik van gronden in verband met het externe veiligheidsrisico vanwege het luchthavenverkeer;
- de bebouwing en het gebruik van gronden in verband met de geluidsbelasting vanwege het luchthavenverkeer;
- de maximale bouwhoogte van objecten in, op of boven de grond in verband met de veiligheid van het luchthavenverkeer;
- bebouwing die, of een gebruik dat vogels aantrekt, in verband met de veiligheid van het luchthavenverkeer.

Bij de eerste twee voornoemde typen van beperkingen zijn in ieder geval gronden aangewezen die niet gebruikt dan wel bebouwd mogen worden ten behoeve van woningen, of andere in het besluit aangewezen gronden.

In de Wet Luchtvaart is bepaald dat bijvoorbeeld bij de vaststelling van het bestemmingsplan het LIB in acht moet worden genomen.

5.5.3 Toetsing en uitgangspunten bestemmingsplan

Het plangebied ligt geheel binnen het beperkingengebied van het LIB voor wat betreft de maximale bouwhoogte (van 150 meter) van objecten in, op of boven de grond in verband met de veiligheid van het luchthavenverkeer.

Het voorliggende bestemmingsplan maakt het echter niet mogelijk bouwwerken met een dergelijke bouwhoogte op te richten. Om die reden is het bestemmingsplan niet in strijd met het LIB. Overigens wordt het LIB rond 2014 herzien. Ten tijde van het opstellen van voorliggend bestemmingsplan is het nog onduidelijk wat de gevolgen van het toekomstige LIB voor dit bestemmingsplan zullen zijn.

5.5.4 Conclusie

In het kader van het huidige LIB zijn geen belemmeringen te constateren voor het bestemmingsplan Buikslotermeer II.

5.6 Luchtkwaliteit

5.6.1 Algemeen

In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient bij het opstellen van een bestemmingsplan uit oogpunt van de bescherming van de volksgezondheid rekening te worden gehouden met luchtkwaliteit. Vanuit een oogpunt van goede ruimtelijke ordening kunnen belemmeringen bestaan om een project te realiseren op een locatie waar de luchtkwaliteit slecht is. Ook een verslechtering van de luchtkwaliteit op bestaande locaties kan bezwaarlijk zijn. Dit bestemmingsplan maakt echter geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk, er bestaat zodoende geen aanleiding om een onderzoek naar de luchtkwaliteit uit te voeren.

5.6.2 Regelgeving

Nederland heeft de Europese regels ten aanzien van luchtkwaliteit geïmplementeerd in onder meer de Wet milieubeheer (Wm). De in deze wet gehanteerde normen gelden overal, met uitzondering van een arbeidsplaats (hierop is de Arbeidsomstandighedenwet van toepassing).

Op 15 november 2007 is het onderdeel luchtkwaliteit van de Wm in werking getreden. Kern van de wet is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Hierin staat wanneer en hoe overschrijdingen van de luchtkwaliteit moeten worden aangepakt. Het programma houdt rekening met nieuwe ontwikkelingen zoals bouwprojecten of de aanleg van infrastructuur. Projecten die passen in dit programma hoeven niet meer te worden getoetst aan de normen (grenswaarden) voor luchtkwaliteit.

Ook projecten die 'niet in betekende mate' (nibm) van invloed zijn op de luchtkwaliteit hoeven niet meer te worden getoetst aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit. De criteria om te kunnen beoordelen of er voor een project sprake is van nibm, zijn vastgelegd in de AMvB-nibm. In de AMvB-nibm is vastgelegd dat na vaststelling van het NSL of een regionaal programma een grens van 3% verslechtering van de luchtkwaliteit (een toename van 1,2 µg/m³ NO₂ of PM₁₀) als 'niet in betekende mate' wordt beschouwd.

Om versnippering van nibm-projecten in meerdere nibm-projecten te voorkomen is een anticumulatie artikel opgenomen. Deze heeft betrekking op aan elkaar grenzende of in elkaars directe nabijheid gelegen bedrijfslocaties, kantoorlocaties, woningbouwlocaties of locaties voor inrichtingen of infrastructuur die (samengevat) worden gerealiseerd die gebruikmaken van dezelfde ontsluitingsinfrastructuur en die aan elkaar grenzen of in elkaars nabijheid zijn gelegen (tot een maximum van 1.000 meter). In het Besluit nibm is bepaald dat deze locaties voor als één locatie worden gezien. Dit is om te voorkomen dat grote projecten in kleine stukjes worden opgedeeld die allemaal onder de nibm-regeling zouden kunnen vallen.

5.6.3 Toetsing en uitgangspunten bestemmingsplannen

Zoals hiervoor is aangegeven moeten ruimtelijke plannen vanuit de regelgeving voor luchtkwaliteit worden getoetst op de gevolgen voor luchtkwaliteit. In de regelgeving zijn ondergrenzen gesteld aan de omvang van een ruimtelijk project, waarvoor een luchtkwaliteitsonderzoek nodig is.

In het voorliggende bestemmingsplan wordt de bestaande situatie zoals vastgelegd in het vigerende plan opnieuw vastgelegd. Hieruit kan worden afgeleid dat er geen sprake is van gevolgen voor luchtkwaliteit dan wel geen sprake is van een geheel planologische nieuwe situatie. Om deze redenen hoeft er geen onderzoek naar de gevolgen van het ruimtelijk besluit voor de luchtkwaliteit te worden uitgevoerd.

5.6.4 Conclusie

In het kader van luchtkwaliteit zijn geen belemmeringen te constateren voor het bestemmingsplan Buikslotermeer II.

5.7 Milieueffectrapportage

5.7.1 Algemeen

Het instrument milieueffectrapportage (m.e.r.) is ontwikkeld om het milieubelang een volwaardige plaats in bepaalde plan- en besluitvormingsprocessen te geven. Enerzijds maakt het opstellen van een milieueffectrapport (MER) de initiatiefnemer bewust van de milieugevolgen en anderzijds kan de overheid diverse milieugevolgen in samenhang met elkaar en op een voor de burger transparante wijze bij de besluitvorming betrekken.

5.7.2 Regelgeving

De basis van de milieueffectrapportage wordt gevormd door de EU Richtlijn m.e.r.. De richtlijn is van toepassing op de milieueffectbeoordeling van openbare en particuliere projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben. De Europese regelgeving is in de Nederlandse wetgeving onder andere geïmplementeerd in de Wm en in het Besluit milieueffectrapportage 1994. In de bijlagen behorende bij het Besluit m.e.r. zijn de m.e.r.-plichtige activiteiten (de C-lijst) en de m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten (de D-lijst) beschreven.

5.7.3 Toetsing en uitgangspunten bestemmingsplan

Dit bestemmingsplan is geen project waarvoor vanwege de activiteit en/of omvang daarvan op grond van de C-lijst (Mer-plicht) behorend bij het Besluit m.e.r. een m.e.r.-plicht geldt. Het bestemmingsplan is een overwegend conserverend plan, aangezien de functies c.q. activiteiten als het ware opnieuw worden vastgelegd in dit bestemmingsplan.

5.7.4 Conclusie

Voor het bestemmingsplan Buikslotermeer II bestaat geen plicht tot het opstellen van een milieueffectrapportage.

5.8 Milieuzonering

5.8.1 Algemeen

Een goede ruimtelijke ordening voorziet in het voorkomen van voorzienbare hinder en gevaar door milieubelastende activiteiten. Sommige activiteiten die in een bestemmingsplan mogelijk worden gemaakt, veroorzaken milieubelasting voor de omgeving. Andere activiteiten moeten juist beschermd worden tegen milieubelastende activiteiten. Door bij nieuwe ontwikkelingen voldoende afstand in acht te nemen tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en gevoelige functies (zoals woningen) worden hinder en gevaar voorkomen en wordt het bedrijven mogelijk gemaakt zich binnen aanvaardbare voorwaarden te vestigen.

In het bestemmingsplan kan de afstand tussen milieugevoelige en milieubelastende activiteiten worden vastgelegd. Het regelen van die afstand wordt ook wel milieuzonering genoemd. Het doel van milieuzonering is om te komen tot een optimale kwaliteit van de leefomgeving.

5.8.2 Regelgeving

De VNG-publicatie *Bedrijven en milieuzonering, Handreiking voor maatwerk in de gemeentelijke ruimtelijke ordeningspraktijk* (VNG-publicatie) is een hulpmiddel voor milieuzonering in de ruimtelijke planvorming. Om een milieuzonering in een concrete situatie te kunnen uitwerken bevat de VNG-publicatie bouwstenen. De drie belangrijkste bouwstenen zijn:

- de richtafstandenlijst;
- twee omgevingstypen;
- een lijst van toelaatbare activiteiten in gemengd gebied met het oog op functiemenging.

De belangrijkste bouwstenen voor milieuzonering zijn de twee richtafstandenlijsten die zijn opgenomen in bijlage 1 van de VNG-publicatie. Dit zijn afstanden ten opzichte van een rustige woonwijk (of een vergelijkbaar omgevingstype, zoals een rustig buitengebied). In de bijlagen wordt onderscheid gemaakt naar richtafstanden voor de ruimtelijke relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van deze vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een activiteit in een milieucategorie.

5.8.3 Toetsing en uitgangspunten bestemmingsplan

Binnen en buiten het plangebied bevinden geen bedrijven die overlast c.q. hinder veroorzaken. Mocht zich in de toekomst een bedrijf vestigen dan is deze mogelijk een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. In dat geval gelden de voorschriften welke zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit. Dit kan bijvoorbeeld voorschriften betreffen met betrekking tot het redelijkerwijs inperken van overlast van lawaai of stank van deze bedrijven.

5.8.4 Conclusie

In of nabij het plangebied bevinden zich geen hinderlijke bedrijven en daarom bestaat er geen aanleiding en/of noodzaak om onderzoek te doen naar milieuhinder door bedrijven. In het kader van hinder van bedrijven zijn geen belemmeringen te constateren voor dit bestemmingplan.

5.9 Natuur en Landschap

5.9.1 Algemeen

Op grond van de Flora- en faunawet en Natuurbeschermingswet is het bij het vaststellen van een nieuw bestemmingsplan nodig de huidige aanwezigheid van planten en dieren, beschermde habitattypen en beschermde soorten te beoordelen. Dit kunnen planten en dieren zijn binnen het plangebied of in nabij gelegen Natura 2000-gebieden. De beoordeling vindt plaats door middel van een natuurtoets. Naar aanleiding van de toets kan eventueel verder onderzoek noodzakelijk zijn.

Gegevens over het voorkomen van soorten worden sinds 1990 bijgehouden in de 'Ecologische Atlas Amsterdam'. De grotere groengebieden zijn regelmatig geïnteriseerd, ook in de directe omgeving van de Gemeente Amsterdam. De soortgroepen waarvan de gegevens zijn bijgehouden zijn zoogdieren, broedvogels, reptielen, amfibieën, vissen, kreeftachtigen, dagvlinders, sprinkhanen, krekels en libellen. Locaties van roepende rugstreeppadden worden elk jaar in kaart gebracht. In 2004 en 2005 zijn alle kolonies huismussen in de openbare ruimte van Amsterdam geïnteriseerd.

5.9.2 Regelgeving

Natuurbeschermingswet 1998

Onder de Natuurbeschermingswet 1998 (Nb-wet) zijn gebieden aangewezen die onderdeel uitmaken van de Europese ecologische hoofdstructuur, de Natura 2000 gebieden genaamd. Indien een ruimtelijke ontwikkeling plaatsvindt in of in de nabijheid van een Natura 2000 gebied moet worden onderzocht of de ontwikkeling de kwaliteit van het gebied kan verslechteren of verstoren. Indien het bestemmingsplan de kwaliteit van een Natura 2000 gebied kan verslechteren of verstoren dient er een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet te worden aangevraagd.

Flora- en faunawet 2002

In april 2002 is de Flora- en faunawet (Ffwet) van kracht geworden. Op grond van deze wet zijn vrijwel alle in het wild en van nature in Nederland voorkomende dieren, beschermd. De Ffwet bevat verbodsbepalingen met betrekking tot het aantasten, verontrusten of verstoren van beschermde dier- en plantensoorten, hun nesten, holen en andere voortplantings- of vaste rust- en verblijfsplaatsen. Bij vrijwel alle ingrepen moet met door Flora- en faunawet beschermde soorten rekening worden gehouden. De beschermde soorten zijn met behulp van tabellen onderverdeeld in verschillende niveaus van bescherming.

Eens per tien jaar worden er Rode lijsten opgesteld. Hierop komen soorten die om verschillende redenen sterk in aantal achteruitgaan. Voor het Ministerie van LNV zijn de rode lijsten mede richtinggevend voor het te voeren natuurbeleid. Het Ministerie stimuleert dat bij bescherming en beheer van gebieden rekening wordt gehouden met de Rode-lijst-soorten, en dat zo nodig en zo mogelijk aanvullende soortgerichte maatregelen zullen worden genomen.

Voor het bestemmingsplan moet inzichtelijk worden gemaakt voor welke soorten er mogelijk ontheffing van de Flora- en faunawet moet worden aangevraagd en onder welke voorwaarden deze naar alle waarschijnlijkheid verkregen zal worden.

Stadsdeel Noord onderzoekt de mogelijkheid om voor de vleermuissoorten een soortbeschermingsplan op te stellen. Hierin wordt de kennis over de aanwezigheid van vleermuizen in het stadsdeel gebundeld. Als het soortbeschermingsplan door het ministerie wordt goedgekeurd is er geen ontheffing van de Flora- en faunawet meer nodig als er volgens de richtlijnen van het plan gehandeld wordt.

Ecologische Hoofdstructuur

Voor heel Nederland zijn natuurgebieden met verbindingszones vastgelegd. Dit noemen we de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). De EHS is een belangrijk middel om de hoofddoelstelling van het natuurbeleid te bereiken: natuur en landschap behouden, versterken en ontwikkelen, als essentiële

bijdrage aan een leefbaar Nederland en een duurzame samenleving. De EHS moet er onder meer toe bijdragen dat afspraken over het behoud en het herstel van biodiversiteit worden nagekomen. Na realisatie is de structuur uiteindelijk grensoverschrijdend, zodat diersoorten zich vrij kunnen bewegen en vermengen over Europa.

5.9.3 Toetsing en uitgangspunten bestemmingsplan

In juni 2012 is door de dienst Ruimtelijke Ordening een natuurtoets uitgevoerd voor het plangebied (zie bijlage 4 van deze toelichting). In dit natuurwaardenonderzoek is nagegaan of er vanuit de natuurwetgeving consequenties zijn voor het plan. Voor dit gebied gaat het vooral om soortbescherming (Flora- en faunawet). Grote delen van het plangebied zijn zeer geschikt voor vleermuizen: er is voldoende gevarieerd groen dat als foerageergebied kan dienen en er zijn voldoende geschikte verblijfsmogelijkheden in gebouwen. Vooral bij ingrepen in gebouwen moet rekening gehouden worden met de mogelijkheid dat er vleermuizen verblijven. Als er ingrepen plaatsvinden aan een gebouw, waarvan vastgesteld is dat er mogelijk geschikte verblijfplaatsen in zijn, is nader onderzoek noodzakelijk. Alle vleermuissoorten worden door de Europese Habitatrichtlijn beschermd. Voor de meeste broedvogels die in het plangebied voorkomen geldt dat de nesten tijdens de broedperiode beschermd zijn en daarbuiten niet. Bij werkzaamheden dienen de nesten van vogels ontzien te worden. Dat kan goed door de planning van de werkzaamheden op de broedperiode van de aanwezige broedvogels aan te passen. Bij ingrepen aan bomen moet er rekening mee worden gehouden dat er roofvogels in oude kraaien- of eksternesten kunnen broeden. De nesten van roofvogels zijn ook buiten het broedseizoen beschermd. Ontheffing voor broedende vogels wordt niet verleend, omdat het in de regel goed mogelijk is om verontrusting in het broedseizoen te voorkomen. Voor een beperkt aantal vogelsoorten (huismussen en roofvogels) geldt dat het nest het jaarrond beschermd is. Voor alle soorten, ook niet-beschermd, geldt de zorgplicht. Dat betekent dat door zorgvuldig te werken zoveel mogelijk schade aan diersoorten moet worden voorkomen.

De dichtstbijzijnde beschermde Natura 2000-gebieden 'Ilpenveld, Varensveld, Oostzanerveld en Twiske' en 'IJmeer & Markermeer' liggen op geruime afstand van het plangebied. Gelet op deze afstand en het conserverende karakter van het bestemmingsplan, zijn effecten voor dit gebied uitgesloten.

Een aantal groengebieden in het plangebied maakt onderdeel uit van de Hoofdgroenstructuur van Amsterdam. In hoofdstuk 3.5.1 en 4.2.1 is op de toetsing van dit plan aan het instrumentarium van de Hoofdgroenstructuur reeds ingegaan.

Vanwege de ligging van delen van het plangebied in de Hoofdgroenstructuur is dit bestemmingsplan ter advisering aan de Technische Advies Commissie Hoofdgroenstructuur (TAC) voorgelegd.

5.9.4 Conclusie

In het kader van natuur en landschap zijn vanwege het conserverende karakter van het bestemmingsplan geen belemmeringen te constateren voor het bestemmingsplan Buikslotermeer II. Indien daarentegen wel sloop of grootschalige renovatie plaatsvindt, is onderzoek naar de aanwezigheid van vleermuizen noodzakelijk. Hierbij moet onderzoek gedaan worden naar verblijfplaatsen in gebouwen. Bij nader onderzoek moet het vleermuizenprotocol worden gevolgd.

5.10 Verkeer en parkeren

5.10.1 Algemeen

In artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening staat dat bestemmingsplannen moeten voldoen aan het 'vereiste van een goede ruimtelijke ordening'. Voorgaande vereiste geldt ook in verkeerskundig opzicht. Daarmee is dus op een indirecte manier de plicht tot het uitvoeren van een verkeersonderzoek opgenomen in de wetgeving.

In het kader van de ontwikkelingen in de omgeving van het plangebied zoals het CAN-gebied, de ontsluiting van Elzenhagen en de verlegging van de IJdoornlaan zijn verkeersonderzoeken uitgevoerd die echter geen consequenties hebben voor het plangebied Buikslotermeer. In deze paragraaf wordt beschreven of een verkeersonderzoek voor het plangebied noodzakelijk is.

5.10.2 Regelgeving

Parkeernota Amsterdam

Het parkeerbeleid van de gemeente Amsterdam is verwoord in de nota 'Parkeren is Manoeuvreren' (Parkeernota Amsterdam, april 2001). Het parkeerbeleid bepaalt in belangrijke mate de bereikbaarheid van een stedelijk gebied en is daarmee mede bepalend voor de economische en sociaal-culturele vitaliteit. Het gemeentelijk beleid richt zich primair op het tegengaan van niet-noodzakelijk autogebruik. Gestreefd wordt naar het concentreren van arbeids- en bezoekersintensieve functies op goed per openbaar vervoer en fiets bereikbare locaties. Ter wille van een goede bereikbaarheid per auto blijft het stellen van een maximum aantal parkeerplaatsen in geval van ontwikkelingen onvermijdelijk.

Nota Locatiebeleid Amsterdam

In de Nota Locatiebeleid Amsterdam (2008) zijn nieuwe parkeernormen opgenomen. Er is er voor gekozen om de huidige parkeernormen voor kantoren en bedrijven te blijven hanteren. Dit houdt in een parkeernorm voor kantoren en bedrijven van 1:250 m² bvo op A-locaties en 1:125 m² bvo op B-locaties. A-locaties bevinden zich rondom de belangrijkste NS-stations (CS, Sloterdijk, Zuid en Bijlmer) en B-locaties zitten in de directe omgeving van ringlijn/metrolijnstations en overige NS-stations of liggen binnen het tram/busnetwerk.

Daarnaast wordt de mogelijkheid gegeven om in bepaalde gevallen van deze vaste normen af te wijken. Flexibele toepassing van parkeernormen kan alleen als de luchtkwaliteit en de intensiteit/capaciteit van het wegennet dit toelaten. Dit zijn harde randvoorwaarden. Voor overige niet-woonfuncties (bijvoorbeeld leisure, hotels, congresruimten en winkels) zijn als richtlijn aangepaste CROW-parkeercijfers opgenomen (dit zijn op de praktijk gebaseerde kerncijfers, die zijn ontwikkeld als hulpmiddel bij het berekenen van het aantal aan te leggen parkeerplaatsen bij een bepaalde voorziening).

Voor de woonfunctie zijn geen normen of richtlijnen opgenomen. Stadsdelen of de centrale stad in geval van grootstedelijke gebieden, kunnen zelf deze normen voor wonen opnemen in hun parkeerbeleid of vastleggen in grondexploitatie of erfpachtcontract. Deze normen worden niet centraal geregeld, aangezien de parkeernorm in hoge mate afhankelijk is van de locatie en het type woning.

5.10.3 Toetsing en uitgangspunten bestemmingsplan

Het volgende is geconstateerd in of nabij het plangebied van het Buikslotermeer II:

- binnen het plangebied is het autoverkeer beperkt tot bestemmingsverkeer. Er zal nadrukkelijk geen ruimte worden gegeven voor extra autoverkeer;
- het plangebied is door zijn ligging nabij het CAN-gebied uitstekend te bereiken met het openbaar vervoer. De mogelijkheden om met metro (thans in aanleg), stads- en streekbussen het gebied te

- bereiken of te verlaten, zijn uitstekend en liggen binnen loopafstand;
- het bestemmingsplan maakt geen ontwikkelingen met een verkeersaantrekkende werking mogelijk.

5.10.4 Conclusie

Gezien het bovenstaande bestaat er geen aanleiding en/of noodzaak om onderzoek te doen naar verkeer en parkeren. In het kader van verkeer en parkeren zijn geen belemmeringen te constateren voor het bestemmingsplan Buikslotermeer II.

5.11 Water

5.11.1 Algemeen

Op grond van artikel 3.1.6, lid b van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) moet in de toelichting bij het bestemmingsplan een beschrijving worden opgenomen over de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Dit is de zogenaamde waterparagraaf. Deze waterparagraaf moet inzicht geven in de wijze waarop het waterbeleid is vertaald naar de verbeelding en de regels van het bestemmingsplan. Daarbij wordt een beschrijving gegeven van de wijze waarop bij het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding. In de waterparagraaf komen de volgende onderdelen aan de orde:

1. ruimtelijk relevant waterbeleid;
2. de taken van de waterbeherende instantie;
3. het overleg met de waterbeherende instantie;
4. het huidige watersysteem;
5. het toekomstige watersysteem.

De waterparagraaf geeft ook een weergave van de watertoets. Het doel van de watertoets is te waarborgen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen bij alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten. De watertoets heeft betrekking op alle waterhuishoudkundige aspecten, zoals veiligheid, wateroverlast, riolering, watervoorziening, volksgezondheid, bodemdaling, grondwaterkwaliteit, verdroging en natte natuur.

Voor ingrepen en activiteiten die invloed hebben op waterstaatkundige werken, boezemland en watergangen dient een vergunning aangevraagd te worden. In het keurgebied gelden verbods- en gebodsbepalingen ten aanzien van het onderhoud en het gebruik van wateren, oevers en waterkeringen zowel bovengronds als in de grond. Tevens worden in de keur de verplichtingen (o.a. meld- en meetplicht) ten aanzien van het aanvoeren, onttrekken, lozen en afvoeren van water aangegeven. Naast de eventueel vereiste gemeentelijke omgevingsvergunning is veelal ook een vergunning ingevolge de Waterwet vereist. Nadere informatie is te verkrijgen bij het Hoogheemraadschap Holland Noorderkwartier, de water(kwaliteit- en kwantiteit) beheerder van het gebied.

Hieronder wordt eerst de toepasselijke regelgeving beschreven. Naast de Europese en nationale wetgeving worden ook de toepasselijke (beleidsregels) van de bevoegde lagere organen genoemd.

5.11.2 Regelgeving

In hoofdstuk 3 is reeds ingegaan op de Kaderrichtlijn Water en waterplannen, de Waterwet en het provinciaal waterplan 2010-2015 en de Keur van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK). Daarom volstaat om hier enkel in te gaan op het waterbeheerplan HHNK.

Waterbeheerplan Hoogheemraadschap Holland Noorderkwartier

Het 'Waterbeheersplan 2010-2015: Van veilige dijken tot schoon water' (WBP4) geeft een overzicht van de doelen en maatregelen om het watersysteem in deze periode op orde te brengen en te houden. Het plan gaat in op beheer en onderhoud van dijken en watergangen, de afvalwaterzuiveringen, lozingen, uitvoeringsprogramma's en calamiteitenbestrijding. De komende jaren worden veel dijken langs Noordzee, Waddenzee, IJssel- en Markermeer en kades langs vaarten en kanalen versterkt. Ook wordt er extra ruimte voor water gerealiseerd, worden gemalen aangepast en veel stuwen verbreed en geautomatiseerd. Deze maatregelen moeten ervoor zorgen dat het werkgebied van HHNK, Noord-Holland boven het Noordzeekanaal, voorbereid is op zeespiegelstijging en meer extreme regenval. Daarentegen bereidt het Hoogheemraadschap zich ook voor op periodes van watertekort. Een andere grote uitdaging is het uitvoeren van de maatregelen die de waterkwaliteit moeten verbeteren, zoals de aanleg van natuurvriendelijke oevers en vispassages. Deze maatregelen volgen uit de Europese Kaderrichtlijn Water. Het bestemmingsplan Buikslotermeer II is niet in strijd met de hoofdlijnen van het beleid.

5.11.3 Watertoets

Buikslotermeer is een polder met een waterpeil, variërend per peilvak, tussen de 5.30 m -NAP en 4.80 m -NAP. Het grootste gedeelte van het plangebied heeft een waterpeil van NAP-4,80 meter en een gemiddelde maaiveldhoogte van 3.50m.-NAP. De polder Buikslotermeer wordt omringd door de Waterlandse boezem (NAP-1,56 meter) en Nieuwendam (NAP-1,46 meter). Het Noordhollandsch Kanaal maakt eveneens deel uit van de Waterlandse boezem.

De Ringsloot rond de Buikslotermeer behoort tot het beheersgebied van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier en heeft een peil van 1.50 m -NAP. De dijk aan de binnenzijde van de Ringsloot is de polderkering of tweede kering. Deze loopt langs het Noordhollandsch Kanaal en (buiten het plangebied) langs de noordzijde van de ringweg.

Voor een groot deel van de Buikslotermeer is een Natstructuurplan (2005) opgesteld. Daarin wordt gestreefd naar het samenvoegen van de verschillende peilvakken tot één NAP -4,80m peilgebied.

Waterkwantiteit

Ruimtelijke ontwikkelingen dienen "waterneutraal" of "waterpositief" te worden uitgevoerd. Hiermee wordt een zodanige inrichting beoogd dat de afwenteling van problemen van (grond)waterkwaliteit of -kwantiteit op de omgeving wordt voorkomen of verminderd. Eventuele problemen moeten, waar mogelijk, opgelost worden in het gebied waar ze ontstaan.

De Keur van het Hoogheemraadschap HHNK stelt dat bij een verhardingstoename van meer dan 800 m² in stedelijk gebied compenserend oppervlaktewater moet worden aangelegd. Dit bestemmingsplan maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. Er is geen wateropgave volgens het Natstructuurplan Buikslotermeer.

De waterberging wordt verzorgd door singels rond en door het gebied: langs het Baanackerspad, de zuidzijde van Het Breed, de westzijde van de Loenermark, de Wieden en de singel langs de Van Heekweg en de sloten ten westen van de Cleyndertweg en ten noorden van het Amerbos en Elpermeer. Al deze wateren staan met elkaar in verbinding en met het gemaal aan de Jiperveldstraat aan de oostzijde van de polder en gemaal Elzenhage aan de Westzijde van de polder.

Grondwater

Waternet voert namens de gehele gemeente Amsterdam de grondwaterzorgtaak uit. Het grondwater mag tijdens de realisatie en tijdens de exploitatiefase van het werk niet stijgen of dalen. Voor het aanbrengen van ondergrondse constructie moet de initiatiefnemer een grondwaterberekening uitvoeren waarmee de effecten van het werk op de grondwaterstand wordt bepaald. Het is van groot belang deze invloed te beperken, gezien de mogelijke grote nadelige gevolgen voor bijvoorbeeld houten paalfunderingen. Het uitvoeren van de grondwaterberekening moet zowel voor de realisatiefase als voor

de exploitatiefase. Het is raadzaam om op basis van een globaal plan een grondwater berekening te maken. De globale effecten op het grondwater zijn dan bekend zodat er een beeld ontstaat van maatregelen die de initiatiefnemer moet nemen om eventuele negatieve effecten tegen te gaan. De voorkeursvolgorde van maatregelen zijn:

- aanpassen stedenbouwkundig grid;
- integrale grondverbetering;
- aanleg grindkoffers;
- aanleg drainage.

Het toestaan van de lozing van grondwater op het riool of oppervlaktewater wordt beoordeeld op basis van de richtlijnen voor de lozing van grondwater, samengevat in de 'Beslisbomen lozing grond- en regenwater'. Dit bestemmingsplan voorziet echter niet in de mogelijkheid tot ondergronds bouwen, waardoor belemmeringen voor het grondwater niet te verwachten zijn.

Waterkwaliteit en riool

Overeenkomstig het rijksbeleid geeft HHNK de voorkeur aan het scheiden van hemelwater en afvalwater, mits het doelmatig is. De *voorkeursvolgorde* voor de omgang met afvalwater houdt in dat het belang van de bescherming van het milieu vereist dat:

- het ontstaan van afvalwater wordt voorkomen of beperkt;
- verontreiniging van afvalwater wordt voorkomen of beperkt;
- afvalwaterstromen gescheiden worden gehouden, tenzij het niet gescheiden houden geen nadelige gevolgen heeft voor een doelmatig beheer van afvalwater;
- huishoudelijk afvalwater en afvalwater dat daarmee wat biologische afbreekbaarheid betreft overeenkomt, worden ingezameld en naar een afvalwaterzuiveringsinrichting getransporteerd;
- ander afvalwater dan bedoeld in onderdeel d:
 1. zo nodig na zuivering bij de bron, wordt hergebruikt;
 2. lokaal, zo nodig na retentie of zuivering bij de bron, in het milieu wordt gebracht.

De gemeente kan gebruik maken van deze *voorkeursvolgorde* bij de totstandkoming van het gemeentelijk rioleringsplan (GRP). Deze *voorkeursvolgorde* is echter geen dogma. De uiteindelijke afweging zal lokaal moeten worden gemaakt, waarbij doelmatigheid van de oplossing centraal moet staan. In Buikslotermeer worden nieuwe gescheiden stelsel aangelegd en oude gesaneerd.

Waterkeringen

Constructies in, op of nabij een waterkering vormen een potentieel gevaar voor de primaire functie van de waterkering. Niet alleen kan bebouwing het waterkerend vermogen negatief beïnvloeden, ook kan het toekomstige dijkverzwaring in de weg staan. Het waterkerend vermogen van een dijk wordt bepaald door de kruinhoogte, de fundering, alsmede de stabiliteit en de waterdichtheid van het beklede dijklichaam. De aanwezigheid van bebouwing kan de faalmechanismen en daarmee het waterkerend vermogen negatief beïnvloeden. Het hoogheemraadschap heeft daarom bouwactiviteiten in de waterkering in haar Keur in beginsel verboden. Indien activiteiten plaatsvinden die in strijd zijn met het belang van de kering (bijvoorbeeld bouwwerken, kabels en leidingen, verhardingen, beplanting, etc.) moet een watervergunning aangevraagd worden bij het hoogheemraadschap van Hollands Noorderkwartier. Omdat het waterkeringbelang niet het enige belang is en bouwwerken in sommige gevallen verenigbaar zijn met een veilige waterkering, kan het hoogheemraadschap via een vergunning ontheffing verlenen van dit verbod.

In het bestemmingsplangebied is een waterkering (de Buiksloterdijk) aanwezig die ingevolge de Provinciale ruimtelijke verordening Structuurvisie Noord-Holland in het bestemmingsplan moeten worden geregeld. De regeling bestaat hieruit dat de waterkering de dubbelbestemming 'Waterstaat - Waterkering' krijgt en op de verbeelding staan aangegeven. In de bestemmingsregels is alleen een bestemmingsomschrijving verbonden aan de dubbelbestemming, aangezien de regelgeving hieromtrent bij een ander bevoegd gezag ligt en niet bij het stadsdeel.

In Buikslotermeer is een polderkering aanwezig. Er bestaat geen verplichting deze op de verbeelding weer te geven.

Ecologie en inrichting van water

Voor wat betreft de waterkwaliteit en de ecologie kunnen kunstwerken invloed hebben op bijvoorbeeld de zuurstofhuishouding, het leefgebied en de verspreiding van oever- en waterplanten en (water) dieren. Daarnaast mogen geen materialen worden gebruikt die een negatieve invloed op de waterkwaliteit en/of het ecosysteem kunnen hebben.

Als kunstwerken of bebouwing (deels) over een watergang worden aangelegd, is sprake van het 'overkluizen' van oppervlaktewateren. Overkluizingen hebben een negatieve invloed op de ecologische waterkwaliteit. Een overkluizing dekt een oever en/of open water (gedeeltelijk) af. Op verschillende manieren is dit lokaal nadelig voor de ecologische waterkwaliteit. Zo verlaagt een overkluizing de toegankelijkheid van het oppervlaktewater voor dieren die deels in of op het water leven, zoals watervogels, amfibieën etc. Overkluizingen beperken voorts de lichtinval, wat de groei van oevervegetatie en waterplanten beperkt of zelfs onmogelijk maakt. Dat is een bezwaar omdat de aanwezigheid van oever- en waterplanten van groot belang is voor waterdieren en vissen. Door verminderde lichtinval vindt bovendien weinig productie van organisch materiaal en daarmee zuurstof plaats; dit verstoort het ecologische evenwicht tussen opbouw en afbraak en beïnvloedt de waterkwaliteit negatief. Een verslechterde zuurstofhuishouding in het water is het gevolg.

De randvoorwaarden in deze beleidsregel hebben tot doel onherstelbare schade aan de ecologische waterkwaliteit te voorkomen. Voor het behoud van het ecologisch potentieel wordt er naar gestreefd dat minimaal 80% van de oevers onverstoord blijft (er mag geen verharding aanwezig zijn in de vorm van beschoeiingen, steigers, duikers en andere overkluizingen).

In het plangebied wordt zoveel mogelijk uitvoering gegeven aan het beleid zoals verwoord in de Nota Groen. Dit betekent dat in het gebied de oevers van een aantal wateren ecologisch zijn ingericht. Het betreft de oevers in het Baanakkerspark en in het Buikslotermeerpark.

Materiaalgebruik

Het gebruik van uitlogende materialen leidt tot verontreiniging van afstromend hemelwater, oppervlaktewater, waterbodems en grondwater. Het gebruik van dergelijke materialen dient voorkomen te worden gedurende de bouw- en gebruiksfase van bouwwerken maar ook bij inrichting en gebruik van de openbare ruimte. Emissies naar het oppervlaktewater van bitumineuze materialen, geïmpregneerd hout (PAK), lood, zink en koper (via regenwaterafvoer) moeten worden tegengegaan. Afhankelijk van de gebruikte (bouw)materialen kan een melding of een vergunning noodzakelijk zijn, vooral wanneer deze materialen in contact (kunnen) komen met (regen)water. Naast niet uitlogende materialen, zoals beton, mogen ook de volgende materialen (en verder alle met FSC-keurmerk geleverde houtsoorten) worden toegepast in oppervlaktewateren

Beheer en onderhoud van watergangen

Randvoorwaarde bij de (her)inrichting van oppervlaktewateren is dat adequaat beheer en onderhoud mogelijk blijft. Daarnaast mogen geen materialen worden gebruikt die een negatieve invloed op de waterkwaliteit en/of het ecosysteem kunnen hebben. Om de stabiliteit van oevers te beschermen moet men langs de wateren een vrijwaringszone vrijhouden van obstakels en van ongewenste activiteiten. Deze toegankelijkheid is noodzakelijk om het onderhoud van het water vanaf de oever uit te kunnen voeren. Deze zone is tevens noodzakelijk om de afzet van baggerslib en maaisel mogelijk te maken. Bij primaire wateren dient dit onderhoudspad minimaal 5 meter breed te zijn.

Recreatieve functie

De recreatieve functie van het water is in het plangebied (nog) vrij beperkt. Door het stadsdeel worden enkel extensieve vormen van waterrecreatie gestimuleerd die passen in het kader van de Hoofdgroenstructuur waarin de meeste wateren zijn gelegen.

5.11.4 Conclusie

In het kader van de watertoets zijn geen belemmeringen te constateren voor het bestemmingsplan Buikslotermeer II.

Hoofdstuk 6 Juridische planbeschrijving

6.1 Algemeen

Het bestemmingsplan (verbeelding, planregels en plantoelichting) is in digitale vorm opgesteld en vastgesteld. Het plan is opgesteld conform de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012. Het bestemmingsplan is te raadplegen op internet. Bij het aanklikken van een bestemming verschijnen de planregels die erop van toepassing zijn in beeld. Op deze wijze wordt het bestemmingsplan toegankelijker. Daarnaast is zoals gebruikelijk een "papieren" versie van het bestemmingsplan beschikbaar.

Dit hoofdstuk geeft een toelichting op de bestemmingsplanregeling, te weten de bestemmingsplanregels en de verbeelding (of plankaart). Uitgelegd wordt wat de bedoeling en strekking is van de verschillende onderdelen van de planregels en de verbeelding. Daartoe worden in deze paragraaf de planregels per artikel toegelicht. Aangezien alle onderdelen van de verbeelding verbonden zijn met één of meer planregels, wordt daarbij ook de plankaart toegelicht.

Het (juridisch deel van het) bestemmingsplan bestaat uit een plankaart en planregels, vergezeld van een toelichting. De plankaart visualiseert de bestemmingen. De (digitale) plankaart vormt samen met de planregels het voor de burgers bindende deel van het bestemmingsplan. De planregels bevatten het juridisch instrumentarium voor het regelen van het gebruik van de gronden, bepalingen omtrent de toegelaten bebouwing en regelingen betreffende het gebruik van aanwezige en/of op te richten bouwwerken.

De toelichting heeft geen bindende werking. De toelichting maakt in juridische zin ook geen onderdeel uit van het bestemmingsplan, maar heeft wel een belangrijke functie bij de weergave en de onderbouwing van het plan en ook bij de uitleg van de bestemmingen en planregels.

6.2 Artikelsgewijze toelichting

6.2.1 Inleidende regels

In het eerste hoofdstuk (Inleidende regels) worden de in de regels gehanteerde begrippen en de wijze van meten gedefinieerd. Het is de bedoeling begrippen in de regels te verklaren en eenduidige richtlijnen te geven op basis waarvan de bouwmaten dienen te worden vastgesteld.

6.2.2 Bestemmingsregels

Het bestemmingsplan Buikslotermeer II is ingedeeld in een aantal bestemmingen. Binnen deze bestemmingen is de systematiek gehanteerd, die is voorgeschreven door de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2012 (SVBP2012). Concreet betekent dit dat elke bestemming is opgebouwd uit een aantal leden, waarvan de volgorde en de benaming zijn voorgeschreven door de SVBP2012. Aan de hand van de gehanteerde werkwijze binnen de diverse bestemmingen die zijn opgenomen in de planregels, wordt kort besproken hoe de regels kunnen worden toegepast.

Bestemmingsomschrijving

Elke bestemming begint met het omschrijven van de bestemming. De bestemmingsomschrijving geeft weer wat er binnen de bestemming is toegestaan. In dit bestemmingsplan is er voor gekozen om aan de hand van voorkomende functies vast te stellen wat de aard van de bestemmingsomschrijving is. De bestemmingsomschrijving richt zich op het gebruik van gronden voor een bepaald doel en schept tevens het kader voor de bestemming met bijbehorende regels. Het maakt duidelijk wat er op de gronden binnen de bestemming is toegestaan en begrenst daarmee het gebruik van de gronden.

Bouwregels

De bouwregels zijn opgesteld voor bouwwerken die binnen een bestemming zijn toegestaan. Per bestemming is aangegeven welke soorten bouwwerken zijn toegestaan. De bouwregels zijn verdeeld naar soorten bouwwerken. Het uitgangspunt van de bouwregels is dat de bouwwerken worden gestuurd ten aanzien van de plaatsing op het bouwperceel. De bouwregels geven sturing aan de maatvoering van de toegestane bouwwerken. In de bouwregels zijn maximummaten aangegeven, uitgesplitst in onder meer goothoogte en bouwhoogte. In bepaalde gevallen is ten aanzien van de dakhelling een aantal graden opgenomen dat gericht is op een minimale dakhelling.

Nadere eisen

In enkele bestemmingen zijn nadere eisen opgenomen. Nadere eisen bieden de mogelijkheid om sturing te geven aan de situering en de afmeting van bouwwerken. Door in de planregels een aantal voorwaarden op te nemen waaraan kan worden getoetst, kunnen nadere eisen de mogelijkheid bieden om tot een goede afstemming te komen met de omgeving. Het is een extra instrument dat het Dagelijks Bestuur de mogelijkheid geeft om in een concreet geval meer sturing aan de situering en afmeting van bouwwerken te geven dan in eerste instantie door de regels mogelijk is gemaakt. Er vindt een inperking plaats van datgene wat in de bestemmingsplanregels mogelijk is. Door het opnemen van objectieve voorwaarden waaraan moet worden getoetst, bieden de planregels voldoende rechtszekerheid voor degene aan wie de nadere eisen worden opgelegd. Door het opnemen van nadere eisen kunnen de bij de bestemmingsregels gegeven rechten legitiem worden ingeperkt, waarbij de in de nadere eisen opgenomen objectieve voorwaarden voldoende rechtszekerheid bieden. Het Dagelijks Bestuur moet de inperking voldoende motiveren.

Afwijken van de bouwregels

In een aantal bestemmingen is een bepaling opgenomen die het mogelijk maakt om af te wijken van de bouwregels. Het betreft een in het plan opgenomen afwijkingsmogelijkheden, wat betekent dat het slechts een afwijking van geringe omvang mag zijn. De afwijking van de bouwregels ziet op de maten die zijn opgenomen in de bouwregels dan wel op wat verboden is te bouwen. Het bevoegd gezag kan van de afwijkingsbevoegdheid gebruik maken. In een enkel geval is er een voorwaarde aan een afwijkingsmogelijkheid verbonden ter bescherming van die belangen die in de bouwregels hebben geleid tot bijvoorbeeld een bouwverbod. Ook kan er ten aanzien van het verlenen van een afwijking een aantal criteria opgenomen, waaraan de te verlenen ontheffing moet worden getoetst. Deze criteria sluiten aan op de objectieve voorwaarden zoals die zijn opgenomen in het onderdeel nadere eisen.

De criteria waaraan de afwijking moet voldoen zijn opgenomen in een aparte bepaling. Het besluit tot afwijking kan niet worden verleend als er niet is voldaan aan het gestelde in de betreffende bepaling. Dit betekent dat het verlenen van een afwijking is gekoppeld aan een aantal voorwaarden, waaraan eerst moet zijn voldaan voordat de afwijking kan worden verleend.

Specifieke gebruiksregels

Bij enkele bestemmingen is een bepaling opgenomen die bepaald gebruik van gronden en gebouwen verbiedt. Het algemene gebruiksverbod, dat inhoudt dat er sprake is van strijdigheid met de bestemmingsbepaling. Een bestemming bevat een op die bestemming afgestemd aantal specifieke genoemde gebruiksverboden. Om onduidelijkheden te voorkomen is er een zo breed en volledig mogelijke wijze van het woord 'gebruiken' opgenomen. Onder gebruiken wordt tevens verstaan: 'laten gebruiken' of 'in gebruik geven'. In deze bepaling is aangegeven wat in ieder geval onder strijdig gebruik moet worden verstaan. Dit houdt in dat het niet een volledige opsomming is. Ook ander gebruik, dat van een bestemmingsomschrijving afwijkt, moet als strijdig gebruik worden getypeerd. De bepaling beperkt zich uitdrukkelijk tot dat gebruik dat in ieder geval strijdig is.

Afwijken van de gebruiksregels

In een aantal bestemmingen is een bepaling opgenomen die het mogelijk maakt om af te wijken van de gebruiksregels. Het betreft een in het plan opgenomen afwijkmogelijkheden, wat betekent dat het slechts een afwijking van gering gebruik mag zijn. De afwijking van de gebruiksregels ziet op de functies die zijn opgenomen in de bestemmingsomschrijving. Het bevoegd gezag kan van de afwijkingsbevoegdheid gebruik maken. Ook kan er ten aanzien van het verlenen van een afwijking een aantal criteria opgenomen, waaraan de te verlenen afwijking moet worden getoetst. Deze criteria sluiten aan op de objectieve voorwaarden zoals die zijn opgenomen in het onderdeel nadere eisen.

De criteria waaraan de afwijking moet voldoen zijn opgenomen in een aparte bepaling. Het besluit tot afwijking kan niet worden verleend als er niet is voldaan aan het gestelde in de betreffende bepaling. Dit betekent dat het verlenen van een afwijking is gekoppeld aan een aantal voorwaarden, waaraan eerst moet zijn voldaan voordat de afwijking kan worden verleend.

Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden (in het navolgende: aanlegvergunningstelsel)

In een aantal bestemmingen is een aanlegvergunningstelsel opgenomen. De aanlegvergunning richt zich op werken, geen bouwwerken zijnde en werkzaamheden. In de aanlegvergunning is een aantal concrete werkzaamheden opgenomen. Er wordt bijvoorbeeld onder verstaan het aanleggen van voet- en fietspaden, het opsporen of winnen van delfstoffen, maar ook het dempen van aanwezige waterlopen. De concrete inhoud van de aanlegvergunning is afgestemd op de betreffende bestemming. De aanlegvergunning is opgenomen ter bescherming van het landschapsbeeld en bij een dubbelbestemming de aangegeven bestemmingsomschrijving. Er hoeft geen aanlegvergunning te worden aangevraagd voor werken, geen gebouwen zijnde en werkzaamheden die behoren tot het normale onderhoud, gebruik of beheer.

Wijzigingsbevoegdheid

Het opnemen van wijzigingsbevoegdheden in het plan is gebaseerd op artikel 3.6 Wro. In elke bestemming is de afweging gemaakt welke wijzigingsbevoegdheden passend zijn voor de betreffende bestemming. Aan elke wijzigingsbevoegdheid die in een bestemmingsplan is opgenomen zijn voorwaarden verbonden waaraan moet zijn voldaan. Ook bij de wijzigingsbevoegdheden is de koppeling gelegd met de voorwaarden zoals die worden toegepast bij ontheffingsmogelijkheden. De te volgen procedure bij de uitvoering van een wijzigingsbevoegdheid is in de Wro vastgelegd. De Wro verklaart in artikel 3.9a, lid 1 afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Ten behoeve van de uitoefeningen van een wijzigingsbevoegdheid wordt een wijzigingsplan opgesteld. In dit wijzigingsplan wordt weergegeven hoe de voorwaarden waar aan de wijziging moet voldoen zijn toegepast.

De in het bestemmingsplan opgenomen wijzigingsbevoegdheden geven geen directe rechten aan belanghebbenden. Het zijn bevoegdheden die kunnen worden uitgeoefend door het Dagelijks Bestuur. Wel is het zo dat belanghebbenden een verzoek tot wijziging kunnen indienen bij het Dagelijks Bestuur. Het Dagelijks Bestuur dient zo'n verzoek te toetsen aan de voorwaarden die in het bestemmingsplan zijn opgenomen. Daarna neemt het Dagelijks Bestuur een gemotiveerd besluit waarin uiteen wordt gezet hoe het Dagelijks Bestuur tot het besluit is gekomen. Het Dagelijks Bestuur heeft geen verplichting om op een verzoek tot wijziging positief te besluiten, omdat het een bevoegdheid is die door het Dagelijks Bestuur wordt uitgeoefend. Het Dagelijks Bestuur dient zijn besluiten wel te motiveren.

6.2.2.1 Toelichting op de bestemmingen

Artikel 4 Gemengd

Deze bestemming heeft betrekking op de strook niet-woonfuncties aan de Drijverweg. Detailhandel en consumentverzorgende dienstverlening zijn hier toegestaan, evenals horeca I, horeca III en horeca IV. Voor de bouwregels geldt dat waar geen bebouwingspercentage is aangegeven een bebouwingspercentage van 100% van het bouwvlak is toegestaan. Op de verbeelding is voor hoofdgebouwen de maximale bouwhoogte weergegeven.

Artikel 5 Groen - 1

Dit betreft het Buikslotermeerpark, deze maakt onderdeel uit van de Hoofdgroenstructuur van de gemeente Amsterdam. De toegekende functies zijn gericht op het versterken van de ecozone. Ter bescherming van de functie is een omgevingsvergunning vereist voor het uitvoeren van de in dit artikel genoemde werken en werkzaamheden.

Artikel 6 Groen - 2

De gronden in het plangebied Buikslotermeer die zijn ingericht met openbaar groen zijn bestemd als 'Groen - 2' om onderscheid te maken met de gronden die zijn bestemd als 'Groen - 1'. Binnen de bestemming 'Groen - 1' zijn alleen bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan. Binnen de bestemming 'Groen -2' zijn voet- en fietspaden, met de bijbehorende bruggen, en speelvoorzieningen toegestaan.

Artikel 7 Horeca

Deze bestemming heeft betrekking op de horecafunctie aan de Rode Kruisstraat. Op deze locatie is - conform het vigerend bestemmingsplan - horeca I, horeca III, horeca IV en op de aangewezen locaties kantoor dan wel horeca V toegestaan.

Artikel 8 Maatschappelijk - 1 & Maatschappelijk - 2

De bestaande maatschappelijke voorzieningen zijn bestemd als 'Maatschappelijk'. Kinderopvang en buitenschoolse opvang zijn eveneens toegestaan. De gebouwen mogen uitsluitend binnen het bestemmingsvlak worden gebouwd. Op de verbeelding is voor hoofdgebouwen de maximale bouwhoogte weergegeven. Ter plaatse van de aanduiding 'maximum bebouwingspercentage' is het maximale bebouwingspercentage toegestaan. Indien geen maximum bebouwingspercentage is opgenomen dan mag het bestemmingsvlak voor 100% bebouwd worden. In de bestemming 'Maatschappelijk-2' zijn onder meer schoolwerktuinen en in dit kader (natuur)educatie toegestaan.

Artikel 10 Tuin - 1 & Artikel 11 Tuin - 2 & Artikel 12 Tuin - 3

In de bestemming 'Tuin - 1' zijn met name voortuinen bij woningen mogelijk. Om de voortuinen open te houden is de maximum bouwhoogte van de erfafscheidingen bepaald op 1 meter. In de bestemming 'Tuin - 2' mag de bouwhoogte van erfafscheidingen 2 meter bedragen wat veelal de achtertuin betreft. In de bestemming 'Tuin - 3' mag ook een bijbehorend bouwwerk van beperkte omvang worden gebouwd.

Artikel 13 Verkeer

De bestemming 'Verkeer' heeft betrekking op rijwegen bedoeld voor het doorgaande verkeer met bijbehorende doorgaande voet- en fietspaden en verkeersvoorzieningen waar onder parkeervoorzieningen, bruggen, bushaltes, verkeerslichten en fietsvoorzieningen. Daarnaast zijn binnen deze bestemming groen- en watervoorzieningen opgenomen. Voor het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde geldt dat de bouwhoogte niet meer dan 6 meter mag bedragen. Verder zijn speelvoorzieningen toegestaan en zijn de bestaande garages/-boxen op de verbeelding nader aangeduid.

Buikslotermeer II (vastgesteld)

Artikel 15 Wonen - 1 t/m Artikel 20 Wonen - 6

Er zijn diverse bestemmingen voor wonen opgenomen in het bestemmingsplan om zo goed mogelijk recht te doen aan de diversiteit van de woningen met bijbehorende regels.

In de bestemming Wonen - 1 zijn woningen toegestaan waarbij de bebouwing met een kap moet worden afgewerkt, waarbij de dakhelling tussen de 30° en 60° moet bedragen. Met deze regeling wordt aangesloten bij de reeds vigerende regeling. Voor ondergeschikte delen is een afwijkingsregeling opgenomen om af te zien van deze kapverplichting.

De regeling zoals opgenomen voor de bestemming Wonen - 2 bepaalt in tegenstelling tot de regeling voor de bestemming Wonen - 1 dat de daken plat moet worden afgedekt. De regel van plat afdekken komt ook terug in de regeling van de bestemming Wonen - 3. In deze bestemming valt ook het Schouw. De aanduiding 'zorginstelling' is opgenomen om naast wonen ook wonen met zorg/zorgcomplex met bijbehorende en daaraan ondergeschikte functies mogelijk te maken. Met bijbehorende en daaraan ondergeschikte functies moet gedacht worden aan een dienstencentrum (dagopvang, arts, tandarts, fysiotherapie, schoonheidssalon/kapper, kantoorruimten), commerciële ruimte (als winkelruimte en/of ten behoeve van commerciële dienstverlening te verhuren bedrijfsruimte), een restaurant en bijbehorende berguimten. Voor het deel van de ontwikkeling het Schouw wat nog niet tot ontwikkeling is gebracht, is de bestaande situatie conform de vigerende regeling opgenomen.

Het Plan Van Gool, ook bekend als Het Breed, is bestemd met de bestemming Wonen - 4. Dit wooncomplex is verdeeld over elf blokken met vijf woonlagen. De woningen zijn ontsloten door galerijen op de begane grond en door galerijen op de derde verdieping, ook wel bovenstraten genoemd, die via binnen- en buitenpandige trappen en liften kunnen worden bereikt. Door middel van verbindingsbruggen zijn de bovenstraten van de verschillende woonblokken met elkaar verbonden. In de woonblokken bevinden zich voorts verschillende onderdoorgangen, door middel waarvan voetgangers en fietsers de tussen de woonblokken gelegen groene ruimte kunnen bereiken. De bovenstraten en onderdoorgangen zijn afgesloten waardoor de veiligheid van de bewoners wordt verbeterd omdat de afsluiting de toegang voor anderen dan bewoners en hun bezoekers belemmert en het complex beter beheersbaar maakt voor de huismeesters. Voorgaande afsluiting is legitiem zo blijkt uit de uitspraak van de Raad van State d.d. 10 november 2010. De bovenstraten en buitenpandige trappen en liften vallen daarom binnen de bestemming Wonen - 4. Hierbij zijn de bovenstraten aangeduid als 'onderdoorgang' waarbij op maaiveldniveau de functies groen en verkeer zijn toegestaan.

De bestemmingsregeling voor Wonen - 5 lijkt veel op de regelingen voor de bestemmingen Wonen - 1 en Wonen - 2, met dien verstande dat er geen regels worden gegeven ten aanzien van de afdekking/kap.

Tot slot heeft de regeling voor de bestemming Wonen - 6 veel weg van de bestemming Wonen - 4. Echter ten aanzien van de binnenplanse afwijkingsmogelijkheden verschillen beide regelingen.

Bijbehorende bouwwerken (voormalige aanbouwen/uitbouwen en bijgebouwen)

De Wabo maakt geen onderscheid in aanbouwen/uitbouwen en bijgebouwen. Binnen de bestemmingsregels is de terminologie en systematiek van de Wabo verwerkt. Wanneer het wenselijk is dat bepaalde regels alleen betrekking hebben op bijgebouwen danwel aanbouwen/uitbouwen, dan is dit expliciet in de regels opgenomen.

Aan-huis-gebonden-beroep of kleinschalige bedrijfsmatige activiteiten

Bij aan-huis-gebonden-beroep of kleinschalige bedrijfsmatige activiteiten in combinatie met wonen geldt dat het stadsdeel het wenselijk vindt om een aan-huis-gebonden-beroep danwel kleinschalige bedrijfsmatige activiteiten aan huis mogelijk te maken. Dit is een laagdrempelige vorm om een nieuw bedrijfje op te starten. Voorkomen moet worden dat dergelijke aan huis verbonden activiteiten uitgroeien tot grotere bedrijven. Als de maximaal toegestane vloeroppervlakte van hoofdgebouw, te weten 40%, niet

meer volstaat voor het aan-huis-gebonden-beroep of kleinschalige bedrijfsmatige activiteiten, dan mogen deze niet meer aan huis worden uitgeoefend. Het stadsdeel zal derhalve nooit een uitbreiding van het maximaal toegestane vloeroppervlak van het hoofdgebouw, te weten 40%, toestaan. Als een grotere vloeroppervlakte van het hoofdgebouw benodigd is, dan zal de onderneming moeten verhuizen naar een geschikte locatie. Deze regeling is dus duidelijk bedoeld als 'opstapmogelijkheid' voor startende en/of jonge ondernemingen of zeer kleinschalige ondernemingen.

Artikel 14 Water

De bestemming 'Water' betreft al het water binnen het plangebied, met uitzondering van de watergangen die vallen binnen de bestemming 'Groen -1'; deze wateren behoren tot de Hoofdgroenstructuur van de gemeente Amsterdam. Onder de functie water wordt ook verstaan waterberging en -huishouding, waterlopen, waterwegen en watergebonden activiteiten. Recreatief gebruik is toegestaan, dat wil zeggen, gebruik van de gronden als vaarwater is toegestaan, maar is ondergeschikt aan de functie van de bestemming waarbinnen dit recreatieve gebruik is toegestaan.

Artikel Waarde - Archeologie 1 en Waarde - Archeologie 2

De gronden waarvoor een archeologische verwachting geldt, hebben de dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie - 1/2' gekregen. Het Dagelijks Bestuur verleent de vereiste omgevingsvergunning indien dit zich verdraagt met de mogelijk aanwezige te beschermen waarden. In de praktijk komt het er veelal op neer dat de omgevingsvergunning kan worden verleend indien het noodzakelijke archeologisch onderzoek voorafgaand aan de werkzaamheden is afgerond en er geen belemmeringen zijn geconstateerd.

Voor zover de op de verbeelding aangegeven dubbelbestemmingen geheel of gedeeltelijk samenvallen, gelden in de eerste plaats de bepalingen van artikel 23 en in de tweede plaats de bepalingen van artikel 21/22.

6.2.3 Algemene regels

Het derde deel (Algemene regels) omvat een aantal regels, die niet op een bepaalde bestemming betrekking hebben, maar die van toepassing zijn op het gehele plangebied of betrekking hebben op meerdere bestemmingen. Het gaat daarbij onder meer om algemene bouwregels, algemene gebruiksregels, algemene procedureregels en algemene aanduidingsregels. Zo is voor het aanduiden van het stadspark Baanakkerpark (onderdeel van het Hoofdgroenstructuur) de gebiedsaanduiding Other opgenomen.

6.2.4 Overgangs- en slotregels

Het laatste deel van de regels omvat de overgangsbepalingen (voor wat betreft de met het voorliggende bestemmingsplan strijdige bouwwerken en het met het voorliggende plan strijdige gebruik), alsmede de slotbepaling die de naam vermeldt waaronder het plan kan worden aangehaald.

Hoofdstuk 7 Uitvoerbaarheid

7.1 Economische uitvoerbaarheid

Het voorliggende bestemmingsplan maakt geen bouwplan mogelijk waarvoor de wettelijke bepalingen inzake exploitatieplannen (Afdeling 6.4 van de Wet ruimtelijke ordening) van toepassing zijn. Het voorliggend bestemmingsplan is een conserverend plan dat al uitgevoerd is. Derhalve is de economische uitvoerbaarheid van dit bestemmingsplan niet aan de orde.

7.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

7.2 *Maatschappelijke uitvoerbaarheid*

7.2.1 Voorontwerpbestemmingsplan

7.2.1.1 *Overleg met de bevolking*

Met ingang van 7 november 2012 heeft het voorontwerpbestemmingsplan 6 weken ter inzage gelegen. In deze periode is een ieder in de gelegenheid gesteld om te reageren op de inhoud van het voorontwerpbestemmingsplan.

Gedurende de termijn van ter inzage legging zijn er 24 schriftelijke reacties ontvangen. De ingediende reacties zijn in een aparte 'Nota Inspraak & Overleg' (zie bijlage 1) samengevat. Dit betekent overigens niet dat die onderdelen van de reacties, die niet expliciet worden genoemd, niet bij de beoordeling zouden zijn betrokken. De reacties zijn in hun geheel beoordeeld. Per reactie wordt aangegeven of en in welke mate deze aanleiding geven tot aanpassing van het bestemmingsplan. De 'Nota inspraak en overleg' is als bijlage 1 bij deze toelichting opgenomen.

7.2.1.2 *Overleg met instanties (artikel 3.1.1 Bro-overleg)*

Het voorontwerpbestemmingsplan is op in het kader van het overleg ex artikel 3.1.1 Bro toegezonden aan de volgende instanties:

1. Waternet;
2. Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier;
3. Bureau Monumenten & Archeologie, gemeente Amsterdam;
4. Dienst Ruimtelijke Ordening, gemeente Amsterdam;
5. Provincie Noord-Holland;
6. Ministerie van Infrastructuur en Milieu;
7. KPN;
8. Brandweer Amsterdam-Amstelland, sector Expertise en Regie;
9. NV Nederlandse Gasunie;
10. Stadsregio Amsterdam;
11. Dienst Binnenwaterbeheer Amsterdam.

Van de instanties genoemd onder de nummers 1 t/m 6 is een schriftelijk reactie ontvangen. Van de overige instanties is geen reactie ontvangen. De ontvangen reacties zijn in een aparte 'Nota Inspraak & Overleg' samengevat. Dit betekent overigens niet dat die onderdelen van de reacties, die niet expliciet worden genoemd, niet bij de beoordeling zouden zijn betrokken. De reacties zijn in hun geheel beoordeeld. Per reactie is aangegeven of en in welke mate deze aanleiding geven tot aanpassing van het voorontwerpbestemmingsplan. De 'Nota Inspraak & Overleg' is als bijlage 1 bij deze toelichting opgenomen.

7.3 Handhaving

Er is sprake van handhaving, indien er werkzaamheden of activiteiten plaatsvinden die in het kader van de bestemmingsregels niet toelaatbaar zijn. De onderstaande uitgangspunten zullen daarbij worden aangehouden:

- Het starten van een procedure op grond waarvan besloten kan worden op welke wijze gehandhaafd gaat worden: strafrechtelijk of bestuursrechtelijk;
- indien in het kader van handhaving het opleggen van een dwangsom niet leidt tot beëindiging van een illegale situatie, wordt een bestuursdwangprocedure gestart;
- het opleggen van een dwangsom en bestuursdwang worden als handhaving verkozen boven strafrechtelijk optreden;
- in die gevallen dat strafrechtelijke vervolging het enige sanctiemiddel blijkt te zijn, zal na het opmaken van een proces-verbaal aangifte worden gedaan bij het Openbaar Ministerie;
- behoudens in gevallen waarin de belangen van de overtreder in ernstige en directe mate worden geschaad, wordt, indien illegale bouw wordt geconstateerd, het werk door de afdeling Vergunningen, team Bouw, stilgelegd en wordt tot handhaving over gegaan;
- ook bij illegale bouw van gering planologisch belang wordt vanuit rechtsgelijkheid handhavend opgetreden.

Aan een langere periode van niet-handhaving kunnen door de betrokkenen geen rechten worden ontleend.